

GŁOS WYBRZEŻA

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II Gdynia — Gdańsk Wtorek, 26 WRZESNIA 1948 R. Nr 268 (459)

RZĄD ZSRR DAŻY DO POROZUMIENIA Z MOCARSTWAMI ZACHODNIMI W SPRAWIE SYTUACJI W BERLINIE

Komunikat TASS o rozmowach moskiewskich

MOSKWA, 27.9 (PAP) Agencja Tass upoważniona została do opublikowania komunikatu w sprawie sytuacji w Berlinie i pertraktacji, jakie odbyły się w tej kwestii między rządami ZSRR, USA, Wielkiej Brytanii i Francji w ciągu sierpnia i września br. Jest to tym bardziej konieczne — stwierdza agencja — że komunikaty w danej sprawie, jakie pojawiły się w prasie anglo-amerykańskiej i francuskiej, jak również oświadczenia oświadczeń oficjalnych, włączając w to przemówienie p. Bevin'a w Izbie Gmin 22 września, nie dają właściwego pojęcia o sytuacji w Berlinie i o wspomnianych pertraktacjach, a niekiedy wprowadzają w błąd opinię publiczną.

Rząd radziecki w swej nocie do rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji 14 lipca br. oświadczył, iż sytuacja, jaka wytworzyła się w Berlinie, powstała w wyniku naruszenia przez rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji powziętych uprzednio na konferencji poczdamskiej uchwał oraz porozumienia 4-ech mocarstw o mechanizmie kontrolnym w Niemczech i w Berlinie.

Wyrazem tego naruszenia było przeprowadzenie przez trzy mocarstwa separatystycznej reformy walutowej, wprowadzenie odrębnych znaków pieniężnych dla zachodnich sektorów Berlina oraz polityka rozczłonkowania Niemiec. Sytuacja wytworzona na skutek separatystycznych poczynań mocarstw zachodnich oznacza, iż trzy rządy nie poprzestają na wyłączeniu administracji zachodnich stref Niemiec, lecz pragną jednocześnie administrację pod względem walutowo-finansowym radziecką strefę okupacyjną przez wprowadzenie w Berlinie znajdującego się w centrum strefy radzieckiej, swej odrębnej waluty i w ten sposób zdeorganizować gospodarkę strefy wschodniej w Niemczech i w rezultacie — wyprowadzić ZSRR.

Okoliczność powyższa zmusza do wodźtwa radzieckie w Niemczech do wydania zarządzeń w zakresie ograniczenia komunikacji między Berlinem, a zachodnimi strefami okupacji Niemiec, aby uchronić interesy ludności niemieckiej i obronić ekonomikę strefy radzieckiej przed dezorganizacją.

Z uwagi jednak na to, iż rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji w końcu lipca skierowały się do rządu ZSRR z propozycją wspólnego rozpatrzenia sytuacji w Berlinie oraz tych bardziej szeroko problematycznych, o które ona się odcina, rząd radziecki propozycję tę zaakceptował. W wyniku rozmów, jakie w ciągu sierpnia odbyły się w Moskwie między czterema rządami, uzgodniono, że następujące kroki zostaną podjęte jednocześnie pod warunkiem osiągnięcia porozumienia między czterema dowódcami naczelnymi w Berlinie w sprawie ich praktycznej realizacji:

a) Zniesione zostaną wprowadzone ostatnio ograniczenia w dziedzinie transportu i handlu między Berli-

nem a strefami zachodnimi oraz w zakresie przewozu ładunków do strefy radzieckiej Niemiec i z powrotem. b) Jednocześnie niemiecka marka strefy radzieckiej wprowadzona została jako jedyna waluta dla Berlina, a marka zachodnia „B“ zostanie wycofana z obiegu w Berlinie.

Uzgodniono przy tym, że wprowadzenie niemieckiej marki strefy radzieckiej, jako jednej waluty dla Berlina oraz cały szereg funkcji w zakresie późniejszego regulowania obiegu pieniężnego w Berlinie, pozostawiać będzie pod kontrolą 4 mocarstw. W związku z tym polecono 4 gubernatorom w Berlinie opracować konkretne zarządzenia, zmierzające do realizacji osiągniętego w Moskwie porozumienia, jak również przewidziano kontynuowanie rozmów w Moskwie odnośnie innych zagadnień, związanych z sytuacją w Niemczech.

Odbyte na początku września w Berlinie rozmowy między 4 gubernatorami nie zostały zakończone z uwagi na to, iż rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji przeniosły pewne sprawy, w których zarzysowały się rozbieżności między gubernatorami do Moskwy, celem wspólnego rozpatrzenia z rządem ZSRR.

Wspomniane wyżej rozbieżności dotyczą 3 zagadnień, przy czym stanowisko rządu radzieckiego odnośnie tych zagadnień jest następujące:

1. Rząd radziecki domaga się rozciągnięcia kontroli dowództwa radzieckiego nad przewozem ładunków towarowych i pasażerów drogą lotniczą między Berlinem a strefami zachodnimi podobnie jak to się dzieje z transportem kolejowym, wodnym

i kolejowym. Linie lotnicze nie mogą być wyłączone spod kontroli z uwagi na to, że między 4 rządami zostało uzgodnione, iż porozumienie winno przewidywać wprowadzenie odpowiedniej kontroli nad obiegiem pieniężnym w Berlinie oraz nad handlem Berlina ze strefami zachodnimi.

2. Rząd radziecki uważa za konieczne ściśle przestrzegać osiągniętego w Moskwie porozumienia między 4 rządami odnośnie 4-stronnej komisji finansowej i jej funkcji, dotyczących realizacji zarządzeń finansowych, związanych z wprowadzeniem i obiegiem jednolitej waluty w Berlinie. Rząd radziecki nie może zgodzić się na takie rozszerzenie funkcji komisji finansowej, które umożliwiłyby jej ingerencję w zakresie regulowania obiegu pieniężnego w strefie radzieckiej.

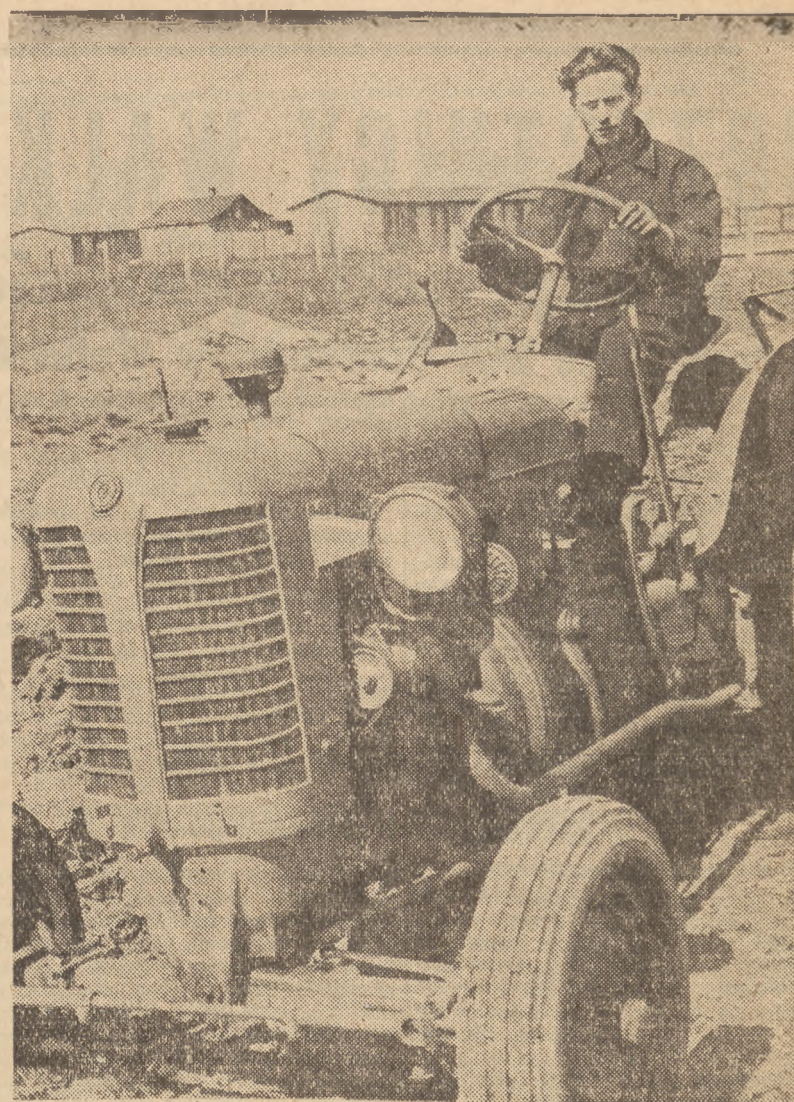
MOCARSTWA ZACHODNIE zamierzają przekazać sprawę Berlina Radzie Bezpieczeństwa

PARYŻ, 27.9 (PAP). — W niedzielę w południe odbyła się na Quai d'Orsay półtoragodzinna konferencja ministrów spraw zagranicznych trzech mocarstw zachodnich — Marshalla, Bevin'a i Schumana, na której rozpatrzone odpowiedzi radziecką na wspólną notę państw zachodnich w sprawie Berlina. W konferencji prócz doradców wzięła również udział delegacja rzeczoznawców niemieckich. Opublikowany po konferencji komunikat stwierdza, że mocarstwa zachodnie postanowiły wnieść sprawę Berlina na rozpatrzenie Rady Bezpieczeństwa.

W godzinach popołudniowych zebrał się na naradę przedstawiciele trzech mocarstw zachodnich Lewis Douglas (USA), William Strang (Wielka Brytania) oraz Couve de Murville (Francja) celem opracowania projektu odpowiedzi na oświadczenie rządu radzieckiego w sprawie Berlina.

W numerze:

IDZIEMY DO ZJEDNOCZONEJ PARTII POD SZTANDARAMI REWOLUCYJNEGO SOCJALIZMU.
DOKOŃCZENIE REFERATU TOW. J. CYRANKIEWICZA, WYGŁOSZONEGO NA POSIEDZENIU RADY NACZELNEJ PPS — str. 2.

SIEW JESIENNY W PEŁNI

RADA NACZELNA Polskiej Partii Socjalistycznej do tow. BOLESŁAWA BIERUTA TOWARZYSZU PREZYDENCIE!

Rada Naczelna Polskiej Partii Socjalistycznej potwierdziła jednoznacznie i w pełni uchwałę Prezydium CKW Partii z dnia 6 września 1948 r.

Rada Naczelna PPS przez długie dni rozpatrywała gruntownie całą drogę, którą odbyły rewolucyjne masy proletariatu polskiego wewnątrz reformistycznej PPS przedwojennej, później w walce z niemieckim okupantem, mimo reakcyjnej i stacjonarnej polityki zdrajcy WRN, a w szczególności w szeregach RPSP i następnie odrodzonej PPS w wyzwolonej Polsce — drogę, prowadzącą do jednolitej klasy robotniczej, zbudowanej na zasadach marksizmu - leninizmu. Rada Naczelna nawijała do poszukiwań i wysiłków działaczy, którzy do tej samej jednolitej szli i dla niej pracowali w grupach: „Piłnien”, „Lewego Toru” i „Dziennika Popularnego”. W głęboko przeorywałym procesie analizy myśli i ludzi, w procesie krytyki postępowania działaczy robotniczych, dokonywanej częstokroć przez nich samych, Rada Naczelna ujawniła wobec klasy robotniczej źródła i skutki wahań i błędów całej Partii, wstępow, załamania i upadków jednostek. W pracy tej były pomocne i Wasze myśli, Towarzyszu Prezydencie, wypowiedziane w ostatnich tygodniach.

Rada Naczelna mogła stwierdzić, że pomocy i oparcia na swej drodze do jednolitej rewolucyjnej masy robotników PPS, spotykając na jednej barykadzie w tej samej walce strajkowej, we wspólnych demonstracjach na ulicach miast, a potem przy tym samym warsztacie pracy i odbudowy — towarzyszy z SDKPiL, KPP i PPR. I Wy, Towarzyszu Prezydencie, byliście tym, który walczył w szeregach swojej Partii, radą i przykładem dopomagaliście rewolucyjnemu nurtowi w PPS w walce o wyzwolenie społeczne i bojową jedność całej klasy robotniczej.

Jako bojownik konspiracji, jako twórca i Prezydent Krajowej Rady Narodowej, jako Prezydent Odrodzonej Rzeczypospolitej, staliście się, Towarzyszu Prezydencie, symbolem zwycięskiej walki o wyzwolenie mas pracujących, o niepodległość prawdziwą, opartą na trwałym i pewnym fundamencie międzynarodowej solidarności proletariackiej, nie o fałszywą niepodległość burżuazji, związanej służebnie z obcym imperializmem, o niepodległość Ojczyzny, w której nie będzie niewoli ani wyzysku, w której człowiek staje się coraz bardziej wolny i szczęśliwy.

Taka niepodległość zrodziła się z walki międzynarodowego ruchu robotniczego, która natchnęła Wielką Rewolucję Październikową, wzbogaciła się jej doświadczeniami i myślą Lenina, która kazała wytrwać wśród ofiar i wysiłków klasie robotniczej Związku Radzieckiego w budowie Jej Socjalistycznej Ojczyzny, która pozwoliła Jej wykuć potężną Armię Czerwoną, wiernego sojusznika wszystkich ludów, walczących o wolność i pokój. Ofiarnej walce żołnierza radzieckiego, doświadczeniem Rewolucji Socjalistycznej, krwi polskich bojowników konspiracji, partyzantów i żołnierzy Wojska Polskiego, mądrej myśli politycznej i społecznej Krajowej Rady Narodowej i PKWN zawdzięcza Polska swą niepodległość.

Stojąc na czele Państwa Ludowego jesteście symbolem przodownictwa klasy robotniczej w wyzwoleniu, odbudowie i przebudowie społecznej Polski na drodze do socjalizmu.

Dlatego to Rada Naczelna PPS uważa, że Wy, Towarzyszu i Prezydencie, powinniście stanąć na czele Zjednoczonej Partii polskiej klasy robotniczej. Jako jej przewodniczący.

Warszawa, 22 września 1948.

GRUPA TITO ODPOWIEDZIALNA ZA ŚMIERC gen. JOWANOWICZA Artykuł „Prawdy” odsłania kulisy działalności katów Rankowicza

MOSKWA, 27.9 (PAP). — Niedzielną „Prawdą” zamieściła artykuł redakcyjny pt. „Pieko Dapcewicz — pachołek kata Rankowicza”, w którym omawia manewry frakcji Tito po zamordowaniu gen. Jowanowicza.

Wobec powszechnego oburzenia w samej Jugosławii i w krajach demokracji ludowej, wywołanego tą zbrodnią — pisze „Prawda” — kat Rankowicz i jego mordercy rozpoczęli przy pomocy swych pachołków kampanię, mającą na celu odwrócenie zamordowanego i usprawiedliwienie morderców.

Nawiązując do oszczerstw mowy gen. Pieko Dapcewicz, ogłoszonego w tych dniach na łamach „Borby” — „Prawda” pisze: „Pieko Dapcewicz ucieka się do starego chwytu oszusta — czegocjonalistycznej grupy Tito i

nazywa Arso Jowanowicza „zdrajcą”. Ale ktoś nie wie o tym, że szajka Rankowicza właśnie dlatego zamordowała gen. Jowanowicza, że nie chciał on być zdrajcą Jugosławii, zdrajcą jednolitego frontu z ZSRR i krajów demokracji ludowej, że nie chciał zdradzić interesów nacjonalistycznych tradycji Komunistycznej Partii Jugosławii. Arso Jowanowicz nie jest bynajmniej pierwszym spośród tych uczciwych ludzi, których grupa Tito nazywa zdrajcami. Takimi obelgami obzuwa ona każdego, kto nie zgadza się z jej nacjonalistyczną, antyludową, zdrazieńską polityką. Tak obeszli się obecni przywódcy Jugosławii z Żujewiczem, Hebrangiem, b. ambasadorem Jugosławii w Rumunii Gołowiczem, gen. Popi-

Nawiązując do podejmowanych przez Dapcewicza prób oczernienia Arso Jowanowicza jako „słabego dowódcy i stratega”, „Prawda” zapytuje: „Dlaczego w takim razie ten „słaby dowódca” był szefem sztabu generalnego jugosłowiańskiej armii wyzwolitej od lipca 1941 r.

Powszechnie wiadomo, że Arso Jowanowicz był w istocie rzeczywiście operacji armii jugosłowiańskiej. Przedstawiać go obecnie jako „słabego dowódcę” znaczy znieść pamięć Arso Jowanowicza, lecz również jugosłowiańską armię i jej bojowe operacje, przekreślać jej zasługi w walce przeciwko faszystom!”

(Dalszy ciąg na str. 2)

Młodzież polska buduje Centralny Dom Młodzieży

Dnia 26 września br. w ostatnią niedzielę „Miesiąca Odbudowy Stolicy” na terenie budowy Centralnego Domu Młodzieży w Warszawie pracowali przeszło 150 oficerów i pracowników Komendy Głównej i wojewódzkiej Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”, jeden hufiec junaków S.P. ze szkoły mechanicznej im. Stefana Starzyńskiego oraz przedstawiciele poszczególnych dzielnic Związku Młodzieży Polskiej.

W wyniku 6-godzinnej pracy usunęto kilkadziesiąt metrów sześciu, gruzu i oczyszczono kilkadziesiąt sztuk cegieł.

W najbliższych dniach rozpoczynamy druk

znakomitej powieści
ILII ERENBURGA
„BURZA”

UCZESTNICY WALK O WOLNOŚĆ POLSKI w pracy nad umocnieniem władzy ludowej

Połączenie Zw. Uczestników Walki Zbrojnej ze Zw. Osadników Wojskowych

Dnia 26 bm. w sali OKZZ we Wrocławiu odbyło się uroczyste otwarcie połączeniowego zjazdu Z. U. W. Z. O Niepodległość i Demokrację i Zw. Osadników Wojskowych z udziałem ok. 1.200 delegatów obu organizacji.

Na obrady przybyli przedstawiciele władz państwowych, organizacji politycznych, zawodowych, społecznych i młodzieżowych. Międzynarodową Federację b. Więźniów Politycznych (FIAPP) i Polski Związek b. Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych reprezentowali: sekretarz generalny FIAPP, wiceminister Balicki i dyktant sekretariatu FIAPP, Kowalski. Przedstawicielem Zw. Inwalidów Wojennych R. P. był p. Kiełczyński.

Powitanie Delegacji

Na Zjazd przybyli również delegacje zagranicznych organizacji, ruchu oporu przeciwko hitleryzmowi ze Związku Radzieckiego, Czechosłowacji, Węgier, Francji, Włoch i demokratycznej Grecji — serdecznie witane przez zgromadzonych delegatów.

Pojawienie się na sali delegacji radzieckiej z gen. Litwinowem na czele, wywołało długotrwałe owacje i okrzyki na cześć Zw. Radzieckiego, Generalissimusa Stalina i Armii Radzieckiej.

Dźwiękami hymnu narodowego i owacjami na cześć odrodzonego Wojska Polskiego, witany był minister Obrony Narodowej, marszałek Polski Michał Żymierski, któremu towarzyszyli gen. Witold, gen. Zawadzki i gen. Daniluk-Danilowski.

Otwarcia Zjazdu dokonał stary zasłużony bojownik i działacz niepodległościowy, ob. Łęczycki, po czym sekretarz generalny Zw. Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację, p. Sek-Matecki i przewodniczący Zw. Inwalidów Wojennych, p. Belczewski, odczytali wśród aplauzu przyjęte przez Zjazd obu

Konferencja węgierskiej partii pracujących

BUDAPEST, 27.9 (PAP). — W sobotę rozpoczęła się konferencja Węgierskiej Partii Pracujących, poświęcona zagadnieniom akcji polityczno-oświatowej wśród mas robotniczych. W pracach konferencji, na której obecnych jest 450 delegatów, biorą udział członkowie Biura Politycznego Węgierskiej Partii Pracujących oraz sekretarze okręgowych, miejskich, powiatowych i fabrycznych organizacji partyjnych.

MINISTER ARMII USA broni „kata Buchenwaldu” Ilsy Roch

WASZYNGTON, 27.9 (PAP). — Minister Armii USA Royall oświadczył, że sprawa Ilzy Koch, żony b. komendanta obozu koncentracyjnego w Buchenwaldzie została ostatecznie załatwiona i że władze amerykańskie w

Rozwój przemysłu tytoniowego w ZSRR

MOSKWA, 27.9 (PAP). — Jak wynika z opublikowanych ostatnich danych, produkcja przemysłu tytoniowego w ZSRR wzrosła w porównaniu z r. 1945 — 4-krotnie.

Uroczystości norwidowskie w Radzyminie

W dniu 26 bm. w Radzyminie, w którego pobliżu (wieś Głuchów) urodził się Cyprian Norwid, odbyły się uroczystości w związku z 127-rocznicą urodzin wielkiego poety, zorganizowane staraniem Powiatowego Komitetu Norwidowskiego oraz dzięki pomocy Ministerstwa Kultury i Sztuki i Woj. Wydz. Kultury i Sztuki.

W sali Domu Ludowego w obecności przedstawicieli Ministerstwa Kultury i Sztuki, Muzeum Narodowego, Związku Literatów Polskich, władz miejscowych i licznie zgromadzonej publiczności odbyła się uroczysta ak-

Grupa Tito odpowiedzialna za śmierć gen. Jowanowicza

(Dokończenie ze str. 1)

„Prawda” wskazuje, że grupa Tito doskonale zdaje sobie sprawę z miłości ludu jugosłowiańskiego do narodu radzieckiego i dlatego Dapcewicz, chcąc zniszczyć Arso Jowanowicza w oczach narodu, twierdzi, że odnosił się on wrogo do Związku Radzieckiego. Jest to ohydny jedytyzm i bezpryjadny cynizm — pisał „Prawda”. Agenci Rankowicza zamordowali Jowanowicza, właśnie dlatego, że był on wliwym przyjacielem ZSRR, że mówił śmiało

organizacji, w dniu poprzednim, uchwaliły połączenie.

Powitanie PRZEWODNICZĄCEGO I PREZYDIUM

Przewodniczącym obrad połączeniowego Zjazdu został przez aklamację wybrany gen. Witold. W skład Prezydium weszli: jako wiceprzewodniczący p. Wąrowski i p. Belczewski, jako członkowie Prezydium weszli m. in. prezes S. L. m. Baranowski, wiceminister Balicki, wiceminister Widy - Wirsli, poseł Chelchowski, poseł Ozga - Michalski, gen. Zawadzki, gen. Kirchmayer, gen. Książarczyk, poseł Banach i poseł Arczyński.

Jako honorowych gości zaproszono do Prezydium przedstawicieli delegacji zagranicznych: gen. Litwinowa, p. Protasowa (ZSRR), p. Jarosława Oralek (sekretarza generalnego Czechosłowackiego Związku Bojowników o Wolność, p. dr. Rasza (przewodniczącego słowackiej Organizacji b. Partyzantów), p. Raszka (węgierskiej Ruch Oporu), p. Al-rigo Boldrini i p. Scotti (prezesa i wiceprezesa Narodowego Związku Partyzantów Włoskich) oraz p. Fortinasa (przedstawiciela walczącej, demokratycznej armii greckiej).

Wśród burzliwych owacji zaproszeni goście zajęli miejsca za stołem prezydijskim.

Pismo PREZYDENTA BIERUTA

Przewodniczący obrad gen. Witold odczytał nadesłane do Prezydium Zjazdu pismo Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta, treści następującej:

„Do Prezydium Zjazdu Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację — Wrocław. Przesyłam pozdrowienia uczestnikom Zjazdu i życzę Zjazdowi owocnych obrad w kierunku ożywienia działalności Związku i jego dalszego rozwoju. Organizacja wasza, skupiająca najofiarniejszych bojowników walki z najeźdźcą hitlerowskim, gorących patriotów, wiernych ideałom demokratyczno-ludowym — może i powinna wypełniać nie mniej ważną służbę społeczną w budowaniu i utrwalaniu zrębów nowego ustroju Polski — ojczyzny ludu pracującego.

Amerykańskie przedsiębiorstwa naftowe sabotują na terenie Węgier

BUDAPEST, 27.9 (PAP). — Rząd węgierski postanowił oddać pod administrację państwową Węgiersko-Amerykańskie Towarzystwo Naftowe (MAORT).

W uzasadnieniu swej decyzji rząd węgierski wskazuje, że wspomniane Towarzystwo za polecenia amerykańskiej firmy naftowej „Standard Oil” która dysponuje jego akcjami, świadczyło o nieuczciwości, zmniejszało wydobywanie ropy, wyrządzając olbrzymią szkodę gospodarce narodowej Republiki Węgierskiej.

W porównaniu z r. 1943, gdy Towarzystwo pracowało dla Niemiec hitlerowskich, wydobywanie ropy naftowej w pierwszej połowie roku bieżącego zmniejszyło się prawie dwukrotnie.

Rząd węgierski rozważał zarząd o raz wszystkie inne organy naczelne MAORT i mianował na stanowisko dyrektora generalnego państwowego przemysłu naftowego Dr Szekey.

W porównaniu z r. 1943, gdy Towarzystwo pracowało dla Niemiec hitlerowskich, wydobywanie ropy naftowej w pierwszej połowie roku bieżącego zmniejszyło się prawie dwukrotnie.

Rząd węgierski rozważał zarząd o raz wszystkie inne organy naczelne MAORT i mianował na stanowisko dyrektora generalnego państwowego przemysłu naftowego Dr Szekey.

W porównaniu z r. 1943, gdy Towarzystwo pracowało dla Niemiec hitlerowskich, wydobywanie ropy naftowej w pierwszej połowie roku bieżącego zmniejszyło się prawie dwukrotnie.

Rząd węgierski rozważał zarząd o raz wszystkie inne organy naczelne MAORT i mianował na stanowisko dyrektora generalnego państwowego przemysłu naftowego Dr Szekey.

W porównaniu z r. 1943, gdy Towarzystwo pracowało dla Niemiec hitlerowskich, wydobywanie ropy naftowej w pierwszej połowie roku bieżącego zmniejszyło się prawie dwukrotnie.

Zadaniem naszego pokolenia bojowników o Polskę Ludową jest nie tylko odbudowa kraju ze zniszczonego wojennymi, nie tylko umacnianie władzy ludowej, ale również zabezpieczenie masom pracującym pełnych możliwości rozwoju kulturalnego i najwyższego poziomu dobrobytu, jakiego osiągnąć być może w obecnych warunkach rozwoju Polski.

Dlatego też ani na chwilę nie powinniśmy ustawać w usuwaniu wielkich jeszcze pozostałości krzywdy człowieka pracującego, w trosce o jego potrzeby, w torowaniu mu drogi do nowego, lepszego życia. Związek Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację może i powinien zmobilizować dla tej idei wielotysięczną szereg zahartowanych w walce i umiejących poświęcać wszystko dla sprawy ludu pracującego bojowników.

Wierna ideałom ludowym i trosce o człowieka pracującego — organizacja wasza stanie się najlepszym łącznikiem i transmisją między państwem ludowym i tymi, którzy potrzebują jego pomocy, którzy cierpią krzywdę, mimo, iż wiernie i szczerze oddawali i oddają swe siły krajowi.

Warunkiem skutecznego wypełnienia tego zadania jest oczyszczenie Związku z elementów obcych ideałom ludowym, usprawienie jego działalności, większe zbliżenie organizacji w jej praktycznej pracy do mas ludowych.

(—) Bolesław Bierut

AKADEMIA W BERLINIE w 25-lecie istnienia Zw. Polaków w Niemczech

BERLIN, 27.9 (PAP). — Dnia 25 bm. odbyła się w Berlinie akademie, zorganizowana przez Związek Polaków w Niemczech z okazji jubileuszu 25-lecia istnienia Związku. Akademii przewodniżała się w spontaniczną manifestację wspólnoty, łączącej skupiska polskie w Niemczech z Macierzą.

Pięknie udekorowana sala obrad, przystrojona emblematami narodowymi,

W imieniu Rządu Rzeczypospolitej i Wojska Polskiego powitał Zjazd minister Obrony Narodowej, Marszałek Żymierski. Przemówienie Marszałka Żymierskiego przerywane było często owacjami na cześć odrodzonego Wojska Polskiego.

W imieniu delegacji radzieckiej przemawiał, gorąco i serdecznie witany p. Protasow. Przemówienie przedstawiciela delegacji radzieckiej wywołało spontaniczne owacje na cześć Związku Radzieckiego. Zebrani delegaci wstali z miejsc wznosząc okrzyki na cześć wielkiego przywódcy światowego obozu pokoju i demokracji, Generalissimusa Stalina i na cześć wyzwolennej, bohaterkiej Armii Radzieckiej. Orkiestra grała hymny polski i radziecki.

W imieniu delegacji czechosłowackiej zabrał głos serdecznie witany p. Jarosław Oralek.

Z kolei, w imieniu polskich partii politycznych witał Zjazd poseł Chelchowski, po czym w imieniu chłopów polskich, zrzeszonych w Zw. Samopomocy Chłopskiej, pozdrowił zebranych wiceprezes Zarz. Głównego ZSCh, ob. Głowacki.

Sekretarz generalny FIAPP wice-min. Balicki przekazał pozdrowienia Zjazdowi w imieniu 10-milionowej międzynarodowej rzeszy członków Federacji, jak również w imieniu Polskiego Związku b. Więźniów Politycznych.

Po przemówieniach powitalnych referat polityczny wygłosił gen. Witold, witany długo (niemiłkącymi oklaskami).

W imieniu Rządu Rzeczypospolitej i Wojska Polskiego powitał Zjazd minister Obrony Narodowej, Marszałek Żymierski. Przemówienie Marszałka Żymierskiego przerywane było często owacjami na cześć odrodzonego Wojska Polskiego.

W imieniu delegacji radzieckiej przemawiał, gorąco i serdecznie witany p. Protasow. Przemówienie przedstawiciela delegacji radzieckiej wywołało spontaniczne owacje na cześć Związku Radzieckiego. Zebrani delegaci wstali z miejsc wznosząc okrzyki na cześć wielkiego przywódcy światowego obozu pokoju i demokracji, Generalissimusa Stalina i na cześć wyzwolennej, bohaterkiej Armii Radzieckiej. Orkiestra grała hymny polski i radziecki.

W imieniu delegacji czechosłowackiej zabrał głos serdecznie witany p. Jarosław Oralek.

Z kolei, w imieniu polskich partii politycznych witał Zjazd poseł Chelchowski, po czym w imieniu chłopów polskich, zrzeszonych w Zw. Samopomocy Chłopskiej, pozdrowił zebranych wiceprezes Zarz. Głównego ZSCh, ob. Głowacki.

Sekretarz generalny FIAPP wice-min. Balicki przekazał pozdrowienia Zjazdowi w imieniu 10-milionowej międzynarodowej rzeszy członków Federacji, jak również w imieniu Polskiego Związku b. Więźniów Politycznych.

Po przemówieniach powitalnych referat polityczny wygłosił gen. Witold, witany długo (niemiłkącymi oklaskami).

W imieniu Rządu Rzeczypospolitej i Wojska Polskiego powitał Zjazd minister Obrony Narodowej, Marszałek Żymierski. Przemówienie Marszałka Żymierskiego przerywane było często owacjami na cześć odrodzonego Wojska Polskiego.

W imieniu delegacji radzieckiej przemawiał, gorąco i serdecznie witany p. Protasow. Przemówienie przedstawiciela delegacji radzieckiej wywołało spontaniczne owacje na cześć Związku Radzieckiego. Zebrani delegaci wstali z miejsc wznosząc okrzyki na cześć wielkiego przywódcy światowego obozu pokoju i demokracji, Generalissimusa Stalina i na cześć wyzwolennej, bohaterkiej Armii Radzieckiej. Orkiestra grała hymny polski i radziecki.

W imieniu delegacji czechosłowackiej zabrał głos serdecznie witany p. Jarosław Oralek.

Z kolei, w imieniu polskich partii politycznych witał Zjazd poseł Chelchowski, po czym w imieniu chłopów polskich, zrzeszonych w Zw. Samopomocy Chłopskiej, pozdrowił zebranych wiceprezes Zarz. Głównego ZSCh, ob. Głowacki.

Sekretarz generalny FIAPP wice-min. Balicki przekazał pozdrowienia Zjazdowi w imieniu 10-milionowej międzynarodowej rzeszy członków Federacji, jak również w imieniu Polskiego Związku b. Więźniów Politycznych.

Po przemówieniach powitalnych referat polityczny wygłosił gen. Witold, witany długo (niemiłkącymi oklaskami).

Komuniści włoscy zapowiadają ideologiczną czystkę swych szeregów z obrad KC Włoskiej Partii Komunistycznej

RZYM, 27.9 (PAP). Po przemówieniu zaskarżyci sekretarza Włoskiej Partii Komunistycznej, Longo, zabrali głos liczni mówcy, którzy rozpatrywali zadania komunistów włoskich w obecnej sytuacji politycznej.

Amendoli przeprowadził analizę do tychczasowej działalności Włoskiej Partii Komunistycznej. Stwierdził on, że Włoska Partia Komunistyczna na mowała akcje partii burżuazyjnych, zmierzających do pełnego przywrócenia kapitalizmu we Włoszech. W końcu mówca podkreślił konieczność zmobilizowania mas do walki z polityką rządu de Gaspariego.

Berti, przewodniczący Towarzystwa Przyjaźni Włosko - Radzieckiej zaznaczył w swym przemówieniu, że wszyscy komuniści włoscy muszą być gotowi do poświęceń dla ideału wyzwolennej, bohaterkiej Armii Radzieckiej. Orkiestra grała hymny polski i radziecki.

Sciaparelli podkreślił, że należy się bronić przed wpływami oportunistów, którzy umożliwiają przenikanie ideologii wroga klasowego do szeregów komunistycznych.

Sekretarz Partii Komunistycznej w Piemencie Negarille oświadczył, że celem Partii jest zdobycie większości narodu włoskiego. Komitet Centralny powinien więc opracować program, który by umożliwił osiągnięcie tego celu. Zaznaczył on, że komuniści włoscy powinni zawierać sojusze jedynie z takimi organizacjami, które mogą być sprzymierzeńcami we wspólnej walce.

Donini zaznaczył, że jednym z obo-

wiązków Włoskiej Partii Komunistycznej wobec międzynarodowego ruchu robotniczego jest demaskowanie roli kościoła katolickiego i jego ideologii. Mówca podkreślił, że ideologia katolicka wzbudza niewiarę w siły człowieka. Niebezpieczeństwo dla postępu stwarza również egzystencjalizm, sprzyjający brakowi wiary w człowieka.

Zastępca sekretarza partii Pietro Secchia, oświadczył, że walka o zmocnienie ideologiczne członków partii musi być prowadzona na każdym odcinku. Strajk generalny, planowany po zamachu na Togliattiego, wydobyl na jaw niedociągnięcia organizacyjne i polityczne. W tym stanie rzeczy należy zastanowić się nad nabytym doświadczeniem i po pełnionych błędami. Wszelkie odczyny należy natychmiast ujawniać i korygować.

Program Włoskiej Partii Komunistycznej — powiedział Secchia — nie uległ żadnej zmianie. Należy kontynuować wysiłki, zmierzające do zmocnienia partii i sojuszu na każdym odcinku pracy, aby w ten sposób pobici nieprzyjaciela. Siły demokracji i pokoju tak we Włoszech, jak i na całym świecie są potężne. Walka jednak będzie twarda. Jednym z warunków zwycięstwa jest przekształcenie każdego członka partii w prawdziwego komunistę, świadomego swych zadań i obowiązków. W związku z tym zajął się koniecznością usunięcia jednostek nieuczciwych i niegodnych, które dostały się do szeregów partii.

Z Obrad parlamentu włoskiego

Nenni piętnuje politykę rządu de Gasperiego

RZYM, 27.9 (PAP). W toku dyskusji w Izbie Posłów nad projektem preli-

minarza budżetowego, Pietro Nenni w imieniu parlamentarnej grupy socjalistycznej wystąpił z krytyką polityki zagranicznej rządu de Gasperiego. Nenni zaznaczył, że podczas gdy opozycja demokratyczna usiłuje rozwiązać zagadnienie rewizji traktatu pokojowego przy pomocy dwustronnych umów z państwami zwycięzcami, rząd stępsuje metodę wręcz przeciwną i przy tym niebezpieczną, starając się uczynić z zagadnienia re wizji traktatu kwestię międzynarodową. Metoda ta okazała się całkowicie nieprzemyślna zarówno jeśli chodzi o Triest, jak i kolonie.

W sprawie kolonii Nenni wyraził przekonanie, że stanowisko zajęte przez Związek Radziecki jest dla interesów włoskich najbardziej korzystne, albowiem gdyby rząd nad koloniami oddano pod kontrolę między narodową, Włochy w chwili przyjęcia ich do Organizacji Narodów Zjednoczonych zyskałyby również dostęp do Afryki. Mówca zaznaczył, że przyjęcie koncepcji anglosaskiej umożliwiłoby Stanom Zjednoczonym i Anglii utrzymanie baz strategicznych w Libii, tuż u bram Włoch.

Kończąc Nenni podkreślił zdecydowanie, że opozycja demokratyczna jest stanowczo przeciwna udziałowi Włoch w jakichkolwiek blokach, które pośrednio, czy bezpośrednio mają znaczenie wojenne.

Wskazując na decyzję francuskiego ministra pracy, dotyczącą znacznego zmniejszenia ilości robotników włoskich którzy mieli być zatrudnieni we Francji, Nenni stwierdził, że jest to wynikiem nacjonalistycznej i imperialistycznej polityki francuskiej, którą reprezentuje de Gaulle. Fakt jest — powiedział Nenni — że ci, którzy chcą w de Gaulle'a znaleźć bliźniaczą komunistów, muszą równocześnie pogodzić się z tym, iż jest on bojownikiem odradzającego się imperializmu francuskiego, sprzecznego z interesami Włoch.

Nenni wypowiedział się przeciwko Unii Europejskiej, której propagatorami na terenie Włoch jest min. Sforza, zaznaczając, że stolica takiej Unii mogłaby być tylko Berlin. Taw. demokratyczne Niemcy, które miałyby tylko na zewnątrz oblicze demokratyczne, stałyby się kontynuatorem zasadniczej polityki Hitlera, tj. ekspansji na wschód.

Kończąc Nenni podkreślił zdecydowanie, że opozycja demokratyczna jest stanowczo przeciwna udziałowi Włoch w jakichkolwiek blokach, które pośrednio, czy bezpośrednio mają znaczenie wojenne.

Konferencja w sprawie zwiększenia wymiany towarowej między Europą wschodnią i zachodnią

GENEWA, 27.9 (PAP). — W poniedziałek rozpoczęła się w Genewie zwołana z inicjatywy Europejskiej Komisji Gospodarczej konferencja przedstawicieli i rzeczoznawców wszystkich państw europejskich z wyjątkiem Hi-

szpanii, celem przedyskutowania problemów związanych z rozszerzeniem wymiany handlowej między Europą Wschodnią i Zachodnią.

W ubiegłym miesiącu, jak wiadomo, Europejska Komisja Gospodarcza w swym sprawozdaniu rocznym stwierdziła, że istotne zwiększenie wymiany handlowej między Europą wschodnią i zachodnią częścią Europy jest zasadniczym warunkiem jej odbudowy i umocnienia się od pomocy amerykańskiej.

Delegaci ustalą, jakie maszyny i kredyty kraje Europy Wschodniej mogłyby otrzymać od krajów Europy Zachodniej w zamian za artykuły spożywcze i surowce.

Na konferencji Związek Radziecki reprezentowany będzie prawdopodobnie przez Dr Arutiniana, delegata ZSRR w ONZ, Wielka Brytania przez Sir Davida Waley, rzeczoznawcę handlowego w Foreign Office za Stany Zjednoczone przez Paula Portera, swego delegata w Europejskiej Komisji Gospodarczej. Przewodniczącym Konferencji będzie prawdopodobnie Norweg — Anders Frihagen.

Dementi agencji Tass

MOSKWA, 27.9 (PAP). — Agencja Reutersa podała, powołując się na informację Foreign Office z Ammanu, jakoby myśliwiec, który zestrzelił dnia 23 bm. arabski samolot pasażerski był radzieckiej produkcji, typu „Jak” i że myśliwiec ten znajdował się w reku Żydów. Agencja Tass opierała się na wiadomości, że samolot ten został zestrzelony przez samolot myśliwski, który należał do sił powietrznych państwa arabskiego.

Słowianie amerykańscy walczą o wygranie pokoju

CHICAGO, 27.9 (PAP). — W sobotę rozpoczęła się tutaj IV krajowa konwencja Kongresu Słowian Amerykańskich z udziałem około 800 delegatów. Kongres Słowian Amerykańskich, który powstał w r. 1942 przy wybitnym poparciu Roosevelta, grupuje demokratyczne elementy słowiańskie — z Rosji, Polski, Czechosłowacji, Jugosławii i Bułgarii.

Konwencja potrwa 3 dni i zakończy ją przemówienie Wallace'a. Poza nim przemawiać będzie również znany pisarz amerykański - jugosłowiański Louis Adamczak oraz poseł demokratyczny w Detroit Georges Sadowski, który wielokrotnie występował już w Kongresie USA przeciwko polityce amerykańskiej w Niemczech.

Otwierając sesję Kongresu wiceprezydent Balokowicz, wybitny skrzypek jugosłowiański oświadczył, iż przed Kongresem stoją trzy główne cele:

1) poprzeć kandydaturę Wallace'a i Taylora na prezydenta i wiceprezydenta USA;
2) zachować i ugruntować wolność w USA;
3) przeszkodzić w zniszczeniu świata, zaciągając przyjaźń amerykańską - słowiańską.

Mówca zapowiedział, że mimo oszczerczel kampanii, prowadzonej przeciwko Kongresowi, Słowianie w USA „nie dadzą się oniemielić” i będą walczyć o wygranie pokoju w takim samym stopniu jak walczyli o wygraną wojnę.

Senator demokratyczny z Detroit,

Stanley Nowak oświadczył, że „wrog wewnętrzny w postaci odradzającego się faszyzmu i reakcji” musi spotkać się z równie zdecydowanym oporem, z jakim w czasie wojny spotkał się wrog zewnętrzny.

PRZEMÓWIENIE LEO KRZYCKIEGO

Zasadnicze przemówienie w pierwszym dniu obrad wygłosił przewodniczący Kongresu Słowian Amerykańskich Leo Krzycki. Stwierdził on, że Amerykanie pochodzenia słowiańskiego wzywają do walki przeciwko - reakcji, faszyzmowi i wojnie w obronie pokoju i bezpieczeństwa powszechnego, wyrażając nadzieję i wiarę w zwycięstwo demokratycznej spuścizny amerykańskiej.

Mówca zaatakował doktrynę Trumana i plan Marshalla, jako zmierzające do odbudowy agresywnych Niemiec, podkreślając, iż w obecnej sytuacji wybór Wallace'a na prezydenta USA jest koniecznością. Krzycki stwierdził, że każdy głos, oddany na Wallace'a jest nie tylko głosem, wypowiedzianym na jego przyjaźnią między narodami, lecz również za budowaniem podstaw pod prawdziwą ludową partię w USA.

Krzycki potępił w końcu wywrotową działalność uciekinierów z Europy Wschodniej — Mikołajczyka, Dimitrowa, Maczka, Sławika i Papanie-

ka,

CLOS

IDZIEMY DO ZJEDNOCZONEJ PARTII

POD SZTANDARAMI REWOLUCYJNEGO SOCJALIZMU

Dokończenie referatu tow. J. CYRANKIEWICZA wygłoszonego na posiedzeniu Rady Naczelnej PPS

Po omówieniu sprawy jugosłowiańskiej tow. Cyrankiewicz stwierdził w dalszym ciągu

Nacjonalizm, któremu musimy się przeciwstawić

U podłoża tych zjawisk leżał niewątpliwie nieprzezwyciężony, lecz wręcz przeciwnie, podrywany i podniewany nacjonalizm. Ten sam nacjonalizm, który jest jeszcze bardzo żywy w Polsce i któremu musimy się przeciwstawić z całą energią, zarówno w łonie naszej Partii i całego ruchu robotniczego, jak i w łonie całego społeczeństwa polskiego.

O właściwy stosunek do ZSRR

Musimy te sprawy raz na zawsze uporządkować. Musimy jasno i otwarcie postawić sprawę stosunku do ZSRR, do rewolucji rosyjskiej, do polityki radzieckiej i do radzieckiej partii komunistycznej.

Polska Ludowa powstała dzięki zwycięstwu Armii Radzieckiej nad hitleryzmem i faszyzmem. Ziemie polskie wyzwolone zostały od jarzma hitlerowskiego i faszystów, a naród polski od grozy całkowitej zagłady dzięki państwu radzieckiemu, dzięki jego armii, jego potencjałowi przemysłowemu, jego polityce zagranicznej. To zaś, że państwo radzieckie przyniosło nam wolność podczas kiedy Rosja carska niosła nam niewolę i ucisk zawiązywały temu, że przed laty trzydziestu dokonała się na ziemiach dawnego imperium rosyjskiego zwycięska rewolucja socjalistyczna, kierowana przez partię bolszewicką.

Jednym z pierwszych aktów tej rewolucji było proklamowanie prawa polskiego narodu do decydowania o swych losach. Po latach trzy

Antyradziecka polityka Piłsudskiego

Polska była bowiem tym krajem, który w momencie najkrwawiejszych walk chłopstwa i robotników rosyjskich, ukraińskich i białoruskich przeciwko kontrewolucji i białym armiom rosyjskim i interwencji zagranicznej rozpoczęła zaciętą i namiętną wojnę przeciwko rewolucji w Rosji. Piłsudski i jego kapitałystyczni i obszarniczy mocodawcy usiłowali wyzyskać chwilę słabości państwa rosyjskiego dla zbudowania feudalno-kapitałistycznego imperium polskiego na ziemiach litewsko-białorusko-ukraińskich, wzniesli w kraju falę reakcji, która nie opadła już do końca drugiej niepodległości.

Potem przez dwadzieścia lat niepodległości polityka polska związana była stale z planami antyradzieckimi. Wmontowano najpierw Polskę do słynnego kordonu sanitarnego, którym Lloyd George i Clemenceau pragnęli odgradzić rewolucyjną Rosję od świata. Potem, kiedy do władzy doszła się sanacja, polityka polska stała się agendą faszystowskiej polityki antyradzieckiej. Zaczęła próby stworzenia frontu pod-

Co zawdzięczamy Związkowi Radzieckiemu

A jednak mimo te wszystkie grzechy państwa polskiego z okresu drugiej niepodległości, Związek Radziecki proklamował wśród swych celów wojennych wyzwolenie Polski i uczynił wszystko, by to hasło urzeczywistnić. Bo polityka Związku Radzieckiego nie kieruje się nacjonalizmem, lecz zasadami socjalistycznymi. Bo w myśl tych zasad socjalistycznych naród polski nie może być podlegający od odpowiedzialności za zbrodnie dyktatury sanacyjnej i polickich faszystów. Tak samo jak naród radziecki nie może odpowiadać za grzechy i zbrodnie caratu, z którego pot sam wyzwał się długoletni i niestrudzony walka.

Związek Radziecki nie poprzestął jednak na przywróceniu Polsce niepodległości. Od samego początku rząd radziecki konsekwentnie stoi na gruncie naszych praw do ziem nad Odrą, Nysą i Bałtykiem. Ziemie te przeszły w ręce polskie z rąk armii radzieckiej. W Poczdamie rząd radziecki był głównym szermierzem naszych postulatów terytorialnych na zachodzie. I od Poczdamu po Konferencję Warszawską zawsze i wszędzie rząd radziecki stoi na stanowisku, że granice na Odrze i Nysie są ostateczne i nienaruszalne. Są granicą bezpieczeństwa i pokoju światowego.

Dalej, w okresie wstępnym odbudowy, a potem w okresie realizowania naszych planów gospodarczych, wespół z Związkiem Radzieckim u-możliwiliśmy nam uzyskanie cennej pomocy, niezbędnej dla naszej gospodarki. I znowu uzyskaliśmy tę pomoc na jakże odmiennych warunkach, od tych, jakie stawiają państwom, marszałkowskim Europie zachodniej, ich rzekomym dobroczyńcom amerykańskim. Związek Radziecki nie obawia się konkurencji naszego przemysłu i nie szuka nam żadnych warunków, je-

nych, jak i państw kapitalistycznych i imperialistycznych.

Zawdzięczamy Związkowi Radzieckiemu: wolność, niepodległość, Ziemię Odzyskaną, bezpieczeństwo i pokój.

Zwycięstwo polskiej klasy robotniczej dzięki zwycięstwu Armii Czerwonej

Czy to znaczy, że wysiłek własny narodu polskiego, walka jego z najeźdźcą, praca przy odbudowie i budowie nowej Polski, że walka i ofiarność polskiego ruchu robotniczego, że działalność polityczna tego ruchu — są w ogóle bez znaczenia. Nie podobnego. Ale walka narodu polskiego, walka polskiej klasy robotniczej i walka polskiego ruchu robotniczego poszłyby na marne, gdyby nie polityka Związku Radzieckiego z jednej strony, a właściwa racjonalna zgodna z naszym interesem narodowym polityka polskiego ruchu robotniczego z drugiej. Wiemy, ile razy krwawy wysiłek narodu polskiego, wiemy ile razy bohaterstwo klasy robotniczej zostało zmarnowane dzięki niewłaściwej polityce tych, którzy wysiłkiem tym i walką kierowali. W historii Polski nie brak kart wspaniałego bohaterstwa zaprzeczającego na skutek bezgranicznej głupoty, krótkowzroczności, egoizmu klasowego warstw i grup rządzących. Wspaniała ale bolesna lekcja takiej właśnie bezprzekładnej nieodpowiedzialności sfer rządzących stanowi wrzesień sprzed lat dokładnie dzie-

ni. To są prawdy elementarne, które muszą się stać fundamentem myślenia politycznego każdego Polaka. A co dopiero mówić o najbardziej politycznie uświadomionym oddziale społeczeństwa, grupującym się w partiach robotniczych.

Pozostanie wiekopomną zasługą polskiego ruchu robotniczego, że umiał w pełni wyzyskać szansę historyczną jaką wytworzyła się w końcowej fazie drugiej wojny światowej dzięki zwycięstwu Armii Radzieckiej nad Niemcami hitlerowskimi.

Szanse te polski ruch robotniczy zdołał wyzyskać dla odbudowy niepodległego państwa polskiego na zasadach demokracji ludowej i skierowania go na drogę do socjalizmu. To zaś było możliwe dzięki postawie zahartowanej w wieloletnich bojach polskiej klasy robotniczej, która potrafiła wyciągnąć wszystkie nauki z doświadczeń przeszłości i pod kierownictwem PPR i PPS zjednoczonych w jednolitym froncie poprowadzić masę ludową Polski do walki o swe prawa.

Uznajemy przodującą rolę WKP(b)

W tej walce drogowskazem naszym był rewolucyjny socjalizm marksowski. Ale czerpaliśmy naukę nasze nie tylko z planu Marxa i Engelsa, czy też kontyuatorów Lenina i Stalina. Czerpaliśmy nasze nauki z żywych doświadczeń walczącego ruchu robotniczego. Przede wszystkim z doświadczeń tykołotnie zwycięskiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Nie mamy powodu wstydzić się tej szkoły. Nie mamy powodu ukrywać wstydlwego faktu, że uznajemy przodującą rolę tej partii i jej kierownictwa w walce, którą toczy międzynarodowy proletariatus.

Był czas, gdy w końcu ubiegłego stulecia, kiedy ruch socjalistyczny w Rosji był młody i niedoświadczony, przywódca rewolucyjny, bolszewickiego odłamu tego ruchu z Leninem na czele nie wstydził się uznawać przodownictwa teoretycznego innych partii międzynarodowych, które wówczas były nad partią rosyjską swoim doświadczeniem, wyrobieniem i rozwojem myśli socjalistycznej. To było zgodne z duchem prawdziwego internationalizmu, któremu oba były wielkie państwa socjalistyczne.

Potem przyszedł rewolucyjny 1917 rok, potem przewrót październikowy 1917 r. i we wszystkich tych walkach partia bolszewicka wykazała, że potrafiła zawsze sprostać sytuacji i niezachwianie dążyć ku swym rewolucyjnym i socjalistycznym celom. Potem przyszły ciężkie lata wojny domowej, trudności gospodarcze pierwszego okresu porowolucyjnego, wreszcie budowanie socja-

Czym jest polska droga do socjalizmu

Czy to oznacza, że porzucamy teraz polską drogę do socjalizmu i będziemy ślepo naśladować cudze wzory. Nie podobnego. Przede wszystkim byłoby to zaprzeczeniem wszelkiego myślenia w kategoriach marksizmu-leninizmu, gdybyśmy zapoznawali odrębność warunków polskich w czasie i przestrzeni. Po wtóre rzeczywistość polska i rzeczywistość innych krajów demokracji ludowej wskazuje, że realizujemy nasz program socjalistyczny w taki sposób, jaki dyktują nam nasze warunki.

Więc przede wszystkim odrębność naszej drogi do drogi radzieckiej polega na tym, że dzięki zwycięstwu rewolucji socjalistycznej w Rosji przed przeszło ćwierćwiekiem idziemy ku socjalizmowi przez demokrację ludową. Odmienność naszą w okresie rewolucji rosyjskiej w 1917 roku ukladają stosunki wewnętrzne i międzynarodowe oszczędzi nam konieczność omagań z jawną kontrrewolucją w ogniu wojny domowej. To zaś zaoszczędziło nam z kolei konsekwencji takiej wojny. Fakt, że nie jesteśmy na naszej drodze do socjalizmu odizolowani, jak Rosja rewolucyjna, lecz że jesteśmy oto-

tylko, na ile warunki polskie różnią się od czeskich, węgierskich, czy bułgarskich, a w przyszłości od włoskich, francuskich, czy holenderskich. Ale polska droga do socjalizmu jest tak samo drogą rewolucyjną jak droga rosyjska, węgierska czy czeska, wiedzie tak samo poprzez walkę klas, poprzez wypieranie w walce elementów ka-

Partie robotnicze muszą podjąć walkę z kulturowym nacjonalizmem

To dzieło przejścia od demokracji ludowej do socjalizmu nie dokona się — jak się to wydawało niektórym domorosłym teoretykom fałszywie ujmowanej polskiej drogi do socjalizmu — automatycznie, dzięki pokojowemu wstąpieniu jednego ustroju w drugi, ale będzie procesem świadomie kierowanym przez rewolucyjną partię robotniczą, partię awangardową, partię walki klasowej. I jeżeli polskie naszej drogi do socjalizmu miałyby polegać na zaprzeczaniu tych podstawowych praw naukowego socjalizmu — to nie byłaby ona żadną drogą do socjalizmu, tylko drogą do odrodzenia się w Polsce kapitalizmu i drogą upadku demokracji ludowej.

Takie powiedzialibyśmy separatystyczne pojmowanie polskiej drogi do socjalizmu jest więc nowym wydaniem reformizmu, odradzającego się w nowych warunkach. A przy tym jest płodem nacjonalizmu i zaprzeczeniem międzynarodowości ruchu robotniczego i drogi do socjalizmu.

Przejawy nacjonalizmu polskiego nie wyczerpują się na sprawie stosunku do Związku Radzieckiego, do rewolucji październikowej, do WKP(b),

Wprowadziliśmy leninizm do naszego arsenału ideologicznego

W okresie kiedy partia nasza budowała się po wojnie, obok tych niebezpieczeństw, które już wymieniałem, zagrożeń jej jeszcze jedno niebezpieczeństwo na odcinku ideologicznym. Partia była w tym wczesnym okresie ideologicznie nieokreślona. Przyjęto ogólnikowe założenia, że jej bazą jest rewolucyjny socjalizm marksowski. Stare zahamowania nie pozostawiały nam jeszcze szukać nowych źródeł twórczej myśli socjalistycznej w doświadczeniach zwycięskiej rewolucji rosyjskiej i zwycięskiej partii bolszewików. O leninizmie mówili się wtedy jeszcze w naszej Partii z lekkim zażenowaniem.

Byliśmy dumni z tego, że wzięliśmy oficjalnie rozbrat z reformizmem. Ale byliśmy trochę bezzadni wobec tego, że nie umieliśmy na to miejsce wprowadzić nowych źródeł myśli socjalistycznej. Usunięcie tego zahamowania wymagało czasu i planowej akcji wychowawczej — uświadamiającej. Do

Zaniedbanie na froncie kultury i nauki

Sprawa właściwego podejścia do historii na zresztą w całokształcie zagadnień kulturalnych szczególnie doniosłe znaczenie. Historia bowiem stwarza w świadomości każdego z nas owe nawarstwienia przeszłości, które potem ciąży na kształtowaniu się naszych poglądów politycznych, bardziej, niż jakakolwiek inna wiedza nabyta. To samo jednak odnosi się do wielu innych gałęzi nauki, które są wolaż jeszcze pod wpływem obcego i wrogiego nam światopoglądu epoki burżuazyjnej.

Ruch robotniczy na tym odcinku ma ogromne zadania do spełnienia. Na wielkie zadanie na tym odcinku wrócił z naciskiem uwagę tow. Bierut na ostatnim zebraniu centralnego aktywu Polskiej Partii Robotniczej. PPR, która ma w tej dziedzinie znacznie większe osiągnięcia aniżeli my, nie uniknęła tu poważnych błędów i zaniedbań.

Nie jest moim zadaniem kreślenie tu programu kulturalnego naszej Partii. Pragnę jednak wskazać na błędność niektórych rozpoznań w tej dziedzinie poglądów bezprzewidyelnych, których partia robotnicza nigdy nie zdoła takiego programu wypracować. Chodzi mi tu właśnie o wspomnianą już wiarę w żywotność procesów kulturalnych i płynący stąd fałszywy liberalizm. Jeżeli pragniemy istotnie przezwyciężyć społeczeństwo burżuazyjne w społeczeństwo socjalistyczne, to

pitalistycznych, burżuazyjnych i feudalno-obszarniczych z naszej rzeczywistości, poprzez uamocnienie państwa ludowego i przeobrażenia całokształtu stosunków społecznych, politycznych i kulturalnych w duchu socjalistycznym, poprzez wykorzystanie w pełni doświadczeń Wszechzwiązkowej Partii Komunistycznej.

czy do takiego lub innego pojmowania polskiej drogi do socjalizmu. Nacjonalizm występuje u nas w tysiącach różnych form i postaci. W nauce, a przede wszystkim w nauce historii, w literaturze, w życiu codziennym, w ustosunkowaniu się do ludzi innej narodowości.

Wciąż jeszcze pokutuje wśród nas prymitywna megalomania narodowa, która nakazuje ironicznie lub pogardliwie odnosić się do innych narodowości, do ich osiągnięć, kultury czy obyczajów. Mógłbym tu przytoczyć dziesiątki przykładów. Walka z tą megalomanią, z tym klasnym kulturowym nacjonalizmem, z tą utratą właściwych proporcji — musi wyjść od partii robotniczych. Ale by mogła być skutecznie prowadzona, partia musi się sama wyrwać tego rodzaju postaw wśród swych członków.

Albowiem postawa nacjonalistyczna jest zaprzeczeniem nie tylko postawy socjalistycznej, ale uniemożliwia w ogóle myślenie w racjonalnych kategoriach politycznych. Wrzesień jest właściwym miesiącem do rozważań na ten temat.

Wprowadziliśmy leninizm do naszego arsenału ideologicznego

W okresie kiedy partia nasza budowała się po wojnie, obok tych niebezpieczeństw, które już wymieniałem, zagrożeń jej jeszcze jedno niebezpieczeństwo na odcinku ideologicznym. Partia była w tym wczesnym okresie ideologicznie nieokreślona. Przyjęto ogólnikowe założenia, że jej bazą jest rewolucyjny socjalizm marksowski. Stare zahamowania nie pozostawiały nam jeszcze szukać nowych źródeł twórczej myśli socjalistycznej w doświadczeniach zwycięskiej rewolucji rosyjskiej i zwycięskiej partii bolszewików. O leninizmie mówili się wtedy jeszcze w naszej Partii z lekkim zażenowaniem.

Byliśmy dumni z tego, że wzięliśmy oficjalnie rozbrat z reformizmem. Ale byliśmy trochę bezzadni wobec tego, że nie umieliśmy na to miejsce wprowadzić nowych źródeł myśli socjalistycznej. Usunięcie tego zahamowania wymagało czasu i planowej akcji wychowawczej — uświadamiającej. Do

Niektórzy z kierownictwa partyjnego usiłowali w dodatku szukać u młodzieży popularności najprymitywniejszym bełkotem kulturowo-nacjonalistycznym. Inną samą zabłąkani w fałszywe teorie pogłębiał swoim autorytetem intelektualnym chaos ideologiczny wśród młodzieży,

Zaniedbanie na froncie kultury i nauki

Sprawa właściwego podejścia do historii na zresztą w całokształcie zagadnień kulturalnych szczególnie doniosłe znaczenie. Historia bowiem stwarza w świadomości każdego z nas owe nawarstwienia przeszłości, które potem ciąży na kształtowaniu się naszych poglądów politycznych, bardziej, niż jakakolwiek inna wiedza nabyta. To samo jednak odnosi się do wielu innych gałęzi nauki, które są wolaż jeszcze pod wpływem obcego i wrogiego nam światopoglądu epoki burżuazyjnej.

Ruch robotniczy na tym odcinku ma ogromne zadania do spełnienia. Na wielkie zadanie na tym odcinku wrócił z naciskiem uwagę tow. Bierut na ostatnim zebraniu centralnego aktywu Polskiej Partii Robotniczej. PPR, która ma w tej dziedzinie znacznie większe osiągnięcia aniżeli my, nie uniknęła tu poważnych błędów i zaniedbań.

Nie jest moim zadaniem kreślenie tu programu kulturalnego naszej Partii. Pragnę jednak wskazać na błędność niektórych rozpoznań w tej dziedzinie poglądów bezprzewidyelnych, których partia robotnicza nigdy nie zdoła takiego programu wypracować. Chodzi mi tu właśnie o wspomnianą już wiarę w żywotność procesów kulturalnych i płynący stąd fałszywy liberalizm. Jeżeli pragniemy istotnie przezwyciężyć społeczeństwo burżuazyjne w społeczeństwo socjalistyczne, to

Dokończenie na str. 4-5

IDZIEMY DO ZJEDNOCZONEJ PARTII POD SZTANDARAMI REWOLUCYJNEGO SOCJALIZMU

Referat tow. J. Cyrankiewicza na posiedzeniu Rady Naczelnej PPS
(Dokończenie ze str. 3-cj)

Od czasu gdy napisane zostały te słowa minęło wiele lat. Szanse ideologii socjalistycznej w kraju, gdzie władza należy do robotników i chłopów są większe, aniżeli w carskiej Rosji, w której powstało to ścieranie sił. Ideologia socjalistyczna nie jest już dziś tak młoda i jest o wiele wszechstronniej opracowana, przede wszystkim dzięki trzydziestoletniemu osłabieniu budownicwa socjalistycznego w Związku Radzieckim i dzięki doświadczeniom i twórczej myśli socjalistycznej w międzynarodowym ruchu robotniczym.

Niemniej jednak w walce dwóch ideologii, która toczy się w tej chwili w Polsce i będzie się coraz bardziej zaostrzać, ideologia socjalistyczna ma o tyle tylko szanse zwycięstwa, jeżeli świadomie i planowo będziemy ją szerzyć w społeczeństwie polskim, wyzyskując fakt posiadania po temu środków, a przede wszystkim władzy politycznej.

Jeżeli zaś tego nie poczynimy lub po-

zostawimy wolnej grze żywiołowych procesów — to wynik może być tylko jeden: z dawna zakorzeniona w społeczeństwie naszym ideologia burżuazyjna, mocno zresztą przesłonięta szlachetnością i feudalizmem, a podsycona świadomością przez klerykalizm — odniesie triumf nad młodą i walczącą o swe miejsce i prawa ideologią socjalistyczną na wszystkich odcinkach życia kulturalnego.

Dlatego uniwersytety polskie i pracownice naukowe, dlatego szkoły i prasa i instytucje wydańcze powinny stać się kuźnią nowej kultury socjalistycznej, a zarazem arsenałem walki z przeżytkami dawnej ideologii burżuazyjno-szlacheckiej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

zostawimy wolnej grze żywiołowych procesów — to wynik może być tylko jeden: z dawna zakorzeniona w społeczeństwie naszym ideologia burżuazyjna, mocno zresztą przesłonięta szlachetnością i feudalizmem, a podsycona świadomością przez klerykalizm — odniesie triumf nad młodą i walczącą o swe miejsce i prawa ideologią socjalistyczną na wszystkich odcinkach życia kulturalnego.

Dlatego uniwersytety polskie i pracownice naukowe, dlatego szkoły i prasa i instytucje wydańcze powinny stać się kuźnią nowej kultury socjalistycznej, a zarazem arsenałem walki z przeżytkami dawnej ideologii burżuazyjno-szlacheckiej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

Mówca z góry odplera argument reakcji przedstawiającej marksizm jako reakcyjny wrzaw kultury narodowej. To właśnie burżuazja i obywatelstwo hamowały rozwój kultury. Pozostawiając sobie prawo do krytyki kultury burżuazyjnej, trzeba przeciwstawić nową kulturę, rodzącą się w ogniu walki o nowy ustroj społeczny. Ale rozwój nowej kultury nie może być procesem samoczynnym, żywiołowym, lecz wymaga akcji świadomej.

RYWALIZACJA

ANGLOSASKICH „BRACI”

czyli co się dzieje w Syjamie

KONKURENCYJNY wyścig pomiędzy USA a Wielką Brytanią w dziedzinie politycznej i gospodarczej — toczy się na wielu obszarach globu zarówno na Bliskim i Środkowym Wschodzie, jak w Ameryce Łacińskiej, w Chinach i w Azji południowo-wschodniej. Jednym z ośrodków tej rywalizacji stał się ostatnio Syjam, który — ze względu na swe położenie geograficzne i bliskie sąsiedztwo z Birma i Malajami — ma dla Anglii poważne polityczne i strategiczne znaczenie.

Przed drugą wojną światową, w zamian za kilka starych łodzi torpedowych, wybrakowane samoloty i fabrykaty przemysłu angielskiego W. Brytania uzyskała w Syjamie niemal całkowity monopol na wywóz kauru i omy z tego kraju. Część z tych surowców Anglia sprzedawała następnie na rynkach światowych, co zapewniało jej duże korzyści gospodarcze.

RYWAL AMERYKAŃSKI

Po wojnie wystąpił jednak na scenę potężny rywal amerykański którego potrzeby w zakresie kauru i cyny są ogromne. USA aspragnęły obalić brytyjskie bariery w Syjamie, by dobrze się do tego kraju. Po zwycięstwie nad Japonią, imperialiści amerykańscy zdecydowali ingerować w sprawy Południowej Azji. Wyzyskując polityczne trudności Anglii w tym rejonie, Stany Zjednoczone rzuciły się na podbój rynku syjamskiego, przede wszystkim — za pomocą swych koncernów handlowych i przemysłowych.

Wielu ostatnich dwóch lat w Syjamie otwarto filie niemal wszystkich największych przedsiębiorstw amerykańskich. Na żądanie USA rząd syjamski zgodził się przerwać wywóz kauru i cyny do Anglii skiej kolonii na Malajach i postanowił sprzedać za surowce bezpośrednio Amerykanom. Amerykańska kompania „Anaconda Copper Mine” jedna z „szarych eminencji” USA otrzymała koncesję w głównych okęgach Syjamu, zasobnych w bogactwa kopalniane.

W ślad za firmami przemysłowymi zjawiały się w Syjamie towarzysząca lotniska USA. Obecnie przedstawiciele firmy „Pan — American Airways” dysponują całkowicie liniami powietrznymi Syjamu i kontrolują największe

szelotniska, przeznaczone dla ciężkich samolotów.

Nie zadowalając się tym wszystkim, Amerykanie postanowili również podporządkować sobie rządzący Syjamem. O to właśnie toczy się obecnie walka między USA a W. Brytanią, która nie chce bez sprzeciwu zrezygnować z zajmowanych dotychczas pozycji w Syjamie.

„POŻYCZKI” WUJA SAMY

Ponieważ obaj rywale nawzajem kopią dolki pod sobą, poszukując zwycięstw i sympatyków wśród ludności Syjamu, w kraju szerzą się niepokój, a niezadowoleni z polityki obecnego rządu tworzą oddziały partyzanckie, poruszające się z całkowitą swobodą na całym terytorium Syjamu. Walka o wpływy pomiędzy anglosaskimi „braćmi” trwa z coraz większym nateżeniem. Gdy prętraktały z rządem syjamskim w sprawie 500 milionów dol. pożyczki amerykańskiej zakończyły się niepowodzeniem, Amerykanie zabrali się do odpowiedniego „urabiania” kierownictwa floty syjamskiej.

W Waszyngtonie w kołach władczych, mówi się że dowódca floty wojennej Syjamu otrzymał 200 tys. dolarów, które mają być użyte na stworzenie — z udziałem oficerów marynarki — silnej organizacji proamerykańskiej. Oczywiście na dany znak organizacja ta pokusiłaby się o zdobycie władzy politycznej w Syjamie powołując do życia marionetkowy, uległy amerykańskim rozkazom „rząd”.

Oczywiście i Anglii nie zasypiają gruszek w popiele, starając się zjednać sobie pomoc Syjamu w walce z powstańcami malajskimi. Rywalizacja z USA nie jest dziś dla Anglii jednak sprawą łatwą i bezpieczną. Wynik tych zawodów, zdaje się, nie wiele pozostawia wątpliwości.

B.D.

Na nowym etapie bardziej zwarcie organizacyjne i uzbrojenie ideologiczne

Na wstępie tego przemówienia wspominałem o nowym etapie polskiej rewolucji, w który wступujemy w tej chwili. Polski ruch robotniczy musi wejść w ten etap wzmocniony w obu swoich odcinkach: przez zwyciężenie szeregu błędów, zarówno odziedziczonych z przeszłości, jak narosłych już w okresie niepodległości. Musimy wejść w ten nowy etap przygotowani do czekających nas walk, lepiej uzbrojeni ideologicznie, bardziej zwiarcie organizacyjnie.

Kryzys polityczny w łonie partii rewolucyjnej — kiedy prowadzą co zwyciężenia błędów i ustąpienia ich przyczyn — jest zjawiskiem dobroczynnym. A w każdym razie znacznie zdrowszym, aniżeli próby kłajstrowania i zamazywania istoty nie-

porozumień aniżeli tworzenie pseudopodłości na gruncie niefrasobliwego „kochajmy się”.

Przejdźmy za podstawę ideologiczną naszej Partii marksizm — leninizm. Ale byłoby naiwnością przypuszczać, że ideologia marksizmu-leninizmu i rewolucyjne zasady organizacyjne struktury nowoczesnej partii rewolucyjnej stały się już własnością całej bez wyjątku Partii. Nie ulega wątpliwości, że przeniknęły one głęboko w masę, zwłaszcza w robotniczy trzon naszej Partii. Tutejsze zasady rewolucyjnej ideologii marksowsko-leninowskiej nie natrafili na sprzeciw, wręcz przeciwnie, znalazły właściwe audytorium, właściwy oddźwięk i zrozumienie.

Oczyszczenie PPS od obcych żywiołów w mieście i na wsi

W Partii naszej znajdują się jednak obok robotników także i inne klasowe elementy. Jeżeli np. chodzi o chłopów, to sprawa nie przedstawia się tak prosto. Konieczne jest tu bardzo dokładne przeprowadzenie selekcji klasowej i oczyszczenie Partii z tych elementów, które należą do grup wiejskich bogaczy, wyzyskiwaczy i kapitalistów, a także i od tych, którzy są z tymi elementami tak silnie związani, że stali się wyrazicielami interesów wiejskiej reakcji.

Partia musi baczyć, by w okresie przemian, które czekają wsi polską, jej aktywność była skuteczną w ramieniu walki klasowej na wsi. I dlatego niezbędne jest oczyszczenie Partii z tych wszystkich klasowo-obcych nam żywiołów na wsi.

Analogiczne zadania stoją i w mieście. Oświadczył o tym tow. Cyrankiewicz, gdzie organizacja partii jest również zadaniem politycznym, które przy pomocy legitymacji partiijskiej ustala dorabiać się i spekulować. Obce i wrogie te żywioły należą z partii usunąć.

Dbając o czystość klasową partii po-

winna towarzyszyć walka o jej czystość ideologiczną.

Partia o przewadze żywiołu drobno-mieszczańskiego nigdy nie będzie partią rewolucyjnego socjalizmu, choćbyśmy w nią włożyli maksimum wysiłku uświadamiającego. Ale nie znaczy to bynajmniej, by partia o robotniczym składzie socjalizmu, partia łącząca nawet 95 procent robotników była z natury rzeczy partią rewolucyjną.

Bo rewolucyjny socjalizm nie jest automatycznym wytworem ruchu robotniczego. Gdyby rozwój tego ruchu pozostawił automaizmowi dziełowemu, żywiołowości procesów historycznych — to mielibyśmy co najwyżej ruch robotniczy o charakterze zawodowym, ekonomicznym — a w najlepszym razie reformistycznym.

Nowoczesny ruch rewolucyjny narodził się drogą zaszczepienia ruchu robotniczego rewolucyjnej ideologii socjalistycznej. Bez zaszczepienia tej ideologii ruchowi robotnicznemu nie byłoby nowoczesnego socjalizmu.

Marksizm-leninizm szkołą myślenia w codziennej praktycznej pracy

Jeżeli pragniemy zagwarantować Partii ową czystość ideologiczną, musimy przede wszystkim baczyć na

ideologiczne oblicze kierownictwa i aktywności. Czy to już marksizm — leninizm zapuścił dostatecznie silne ko-

Z PRASY

„Robotnik” o Radzie Naczelnej PPS

„Robotnik” w artykule wstępnym, poświęconym obradom Rady Naczelnej PPS, pisze m. inn.:

„W okresie tych kilku lat powojennych powstał w naszej Partii cały szereg fałszywych teorii i poglądów, które niejednokrotnie miały na politykę Partii, hamowały jej postęp ku jednoci, a w pewnych okolicznościach groziły zapędzeniem na namowce prawicowości.

W ostatnim wyniku te fałszywe teorie i poglądy zostały przezwyciężone i Partia znajduje się dziś na etapie przedjednoczeniowym. Ale przezwyciężenie ich było opornie, kierownictwo partyjne nie zawsze wyłazywało to doświadczenia i stanowiąc, sama trzeba nie raz było wolne od reprezentantów tych teorii i od ulegania tym teorii. Przezwyciężenie tych fałszywych teorii do końca a przede wszystkim wyeliminowanie ich ze świadomości szerszych mas członków PPS wymagało, by zostały one w pełni ujawnione, by określone zostały ich źródła, by udowodniona była w pełni ich fałszywość i błędność, szkodliwość i wsteczność. Bez takdaj gruntownej rozprawy z błędami i pomyłkami najbliższej przeszłości groziło nam, że przeniesienie z sobą do nowej zjednoczonej Partii resztek własnych złych obciążeń ideologicznych.

Po raz pierwszy chyba w historii

PPS przeprowadzona została na Radzie Naczelnej tak gruntowna analiza ideologicznego doświadczenia Partii. I po raz pierwszy zastosowano tu metodę nieustraszonej krytyki i samokrytyki. Jazda i otwarcie wiążą na błędy z ich winowajcami, fałszywe teorie z ich twórcami i szerzycielami. Odrzucając stare przesady polityczne z reformistycznego okresu naszej Partii, przyjęliśmy zasadę wykrywania błędów u źródła i odsłaniania tego źródła przez Partię. Metoda samokrytyki oddała tu Partii ogromne usługi. Szczęśliwie bowiem fałszywych teorii i błędów ujawniono właściwie dzięki temu, że ich autorzy i rozprzeczni, zrozumiawszy ich właściwy sens, sami pomogli nam dobrać do sedna rzeczy.

Ta droga ustalania został bezspornie oży szereg najważniejszych obciążeń ideologicznych i politycznych, które zostały już wyprawdzone przez Partię popelnione, ale które do chwili ich dokładnej analizy nie mogły być w pełni przezwyciężone.

Rada Naczelna nie odbywała się w atmosferze tradycyjnego „kochajmy się”. W ślad za dyskusją i uchwałami poszły przemyślenia perenialne. Zarówno bieg obrad, jak i te przesłanki miały na celu jedno: by Partia ideologicznie i organizacyjnie dojrzała w pełni do połączenia z Polką Partią Robotniczą w Zjednoczoną Partię polskiej klasy robotniczej.

Pseudomarksisci

Istnieje jednak w naszej Partii osobna kategoria ludzi, którzy może i znają nieźle pisma wielkich mistrzów, rozumieją je i potrafiliby zastosować, gdyby istotnie byli przekonani o ich słuszności. Nie mamy potrzeby ukrywać tego faktu, że wśród członków naszej Partii są ludzie tak dalece przesłani ideologią dawną PPS lub ideologią innego pochodzenia — w każdym razie nie ideologią marksowsko — leninowską — że nigdy nie staną się konsekwentnymi marksistami — leninistami. Jeżeli ludzie tacy otwierają by się do tego przyznali i odważnie wyciągnęli konsekwencje — wycofując się dobro-

wolnie z szeregów ruchu, który ich wyprowadził i którego nie są w stanie dopędzić — byłoby pół biedy. Ale są wśród nas ludzie, którzy żywią głębokie przekonanie o niesłuszności naszego obecnego stanowiska ideologicznego, a mimo to — operując mniej lub bardziej zresztą frazesem le

DARY NASZYCH CZYTELNIKÓW

RADIOODBIORNIK I KOMPLET MEBLI
DLA PRZODOWNIKÓW PRACY STOCZNI

25 bm. pracownicy Stoczni Gdańskiej obchodzili uroczystość zakończenia I etapu współzawodnictwa na terenie swojego zakładu pracy. W pięknie udekorowanej sali teatralnej Stoczni Gdańskiej zebrały się tłumy robotników.

Za stołem prezydalnym wraz z przedstawicielami władz państwowych, dyrekcji stoczni, partii politycznych i związków zawodowych, zasiadli przodownicy pracy: Paweł Drajek, Stanisław Soldek, Antoni Koszykowski, Henryk Dajewski, Teodor Paskor i Józef Anton.

2.800 STOCZNIOWCÓW
UCZESTNICZY
WE WSPÓŁZAWODNICTWIE

Do zebranych przemówił przewodniczący Zarządu Gł. Zw. Zaw. Prac. Stoczniowców tow. Mydlarz, który nakreślił obszernie idee, założenia i wyniki ogólnopolskiego współzawodnictwa pracy.

Na terenie Stoczni Gdańskiej powołana została 12 lutego br. Komisja Współzawodnictwa Pracy. Już w kilka dni później odbyło się pierwsze zebranie, przy współudziale przedstawicieli działów: węgowni, nitowni, sto-

larni, malarni, mechanicznego I, mechanicznego III, narzędziowni, kotłarni i rurowni.

Wkrótce do współzawodnictwa przystąpiły dalsze działy i liczba robotników biorących w nim udział zaczęła systematycznie wzrastać. Obecnie udział we współzawodnictwie bierze 2.814 pracowników stoczni.

PRASA PARTYJNA W SŁUŻBIE
MAS PRACUJĄCYCH

W przemówieniu swoim tow. Mydlarz szczególnie podkreślił nowy stosunek do współzawodnictwa i przodowników pracy, rodzący się w całym społeczeństwie, a przede wszystkim wśród mas partyjnych. Wyrazem tego jest akcja nagradzania przodowników, przeprowadzona przez czytelników „Głosu Wybrzeża”. Wiele cennych nagród z tej akcji, będących wyrazem uznania dla przodowników pracy ze strony społeczeństwa, otrzymał i stoczniowcy.

Robotnicy przekonał się, że prasa partyjna poświęca współzawodnictwu pracy i jego uczestnikom wiele uwagi i że służy ona całkowicie interesom pracujących — sprawom ich życia codziennego, trudni i osiągnięć w dziele odbudowy kraju.

Z kolei głos zabrali wicewojewoda Gdamski, który podziwiał przodowników pracy i życzył im dalszych sukcesów. Robotnicy i pracownicy — podkreślił tow. Gdamski — przez udział we współzawodnictwie podnoszą produkcję, a tym samym i stopę życiową mas pracujących.

Imieniem partii politycznych przemówił tow. Olbrych, podkreślając, że dzięki współzawodnictwu pracy i związanej z tym wzrostowi produkcji, stale polepszają się warunki bytu mas pracujących.

Wynikiem współzawodnictwa pracy w naszych stoczniach będzie całkowite uniezależnienie polskiej floty handlowej. Po raz pierwszy w historii Polski budujemy w kraju polski tonaż handlowy. Współzawodnictwo przyczyniło się, że o miesiąc wcześniej, niż było to planowane, pierwszy rudo węglowiec zostanie spuszczonej na wodę.

W związku ze znacznym wzrostem wydajności pracy jedynie w pierwszym etapie współzawodnictwa zaoszczędzono na stoczni ok. 8 milionów złotych.

Imieniem WRN przemówił poseł

Stefański, z ramienia dyrekcji stoczni — dyr. Gutowski, a imieniem komitetu fabrycznego PPR — tow. Majster. Podziękowali oni przodownikom pracy za wysiłek i osiągnięcia w dziedzinie produkcji stoczniowej.

SPOŁECZENSTWO NAGRADZA
PRZODOWNIKÓW

Po przemówieniach sekretarz KW PPR tow. Januszewski wręczył imieniem „Głosu Wybrzeża” cenne nagrody, ufundowane przodownikom pracy przez czytelników naszego pisma. Komplet mebli — dar dyr. Stoczni Gdańskiej ob. Czarnowskiego otrzymał przodownik Paweł Drajek, a radioodbiornik — dar dyr. nac. Polskiego Radia W. Billiga — przodownik Leon Pisarkiewicz. Stanisław Soldek otrzymał premię pieniężną w wysokości 15.000 zł a Henryk Gajewski — 5.000 zł. 24 przodowników pracy otrzymało premie pieniężne w wyso-

kości 20 — 30% miesięcznych zarobków, a 41 przodowników dostało prezenty w postaci kuponów materiałów, sprzętu domowego, odzieży, bielizny itp.

W części artystycznej Rozgłośnia Gdańska Polskiego Radia dała koncert pt. „Przy sobocie po robocie”, który był transmitowany na wszystkie rozgłośnie krajowe. Udział w nim wzięli Irena Murawska, Jan Gdaniec, Tadeusz Gwiazdowski, Jerzy Grzybowski, Olgierd Pawłowski oraz zespół muzyczny Franciszka Ksawerego Bujalskiego.

W miłym koleżeńskim nastroju upełniono robotnikom stoczni sobotnie popołudnie. Po niedzielnym odpoczynku stanęli oni do swoich warsztatów pracy. Zgrzytem maszyn i stukiem młotków wykuwają stoczniowcy przyszłość polskiej floty handlowej — lepsze jutro Polski Ludowej. (k)

Patronat nad załogą ms „Batory”
objęli robotnicy z Warszawy

Marynarze polskich statków handlowych spędzają nieraz poza granicami kraju długie tygodnie i miesiące. W ciągu kilkudniowego postoju w portach mają oni możliwość zapoznania się z osiągnięciami odbudowy Polski przeważnie tylko za pośrednictwem słowa drukowanego.

Pływając po oceanach i oceanach, odwiedzając liczne porty wszystkich krajów świata są oni informatorami o naszym życiu, naszych powojennych sukcesach w odbudowie i osiągnięciach świata pracy w dziedzinie politycznej, ustrojowej i społecznej.

Aby kontakt marynarzy z krajem zacieśnił, powiązał z pracującymi w górnictwie, w przemyśle, aby dać im możliwość prawie bezpośredniej informacji o życiu codziennym w kraju, z inicjatywą Ministerstwa Żegluga i Centralnej Komisji Zw. Zaw. poszczególne zakłady pracy obejmują patronat nad załogami statków towarowych i pasażerskich.

26 b. m. na pokładzie „Batorego”, przebywającego obecnie w Gdyni odbyło się uroczyste objęcie patronatu nad załogą tego reprezentacyjnego statku polskiej floty handlowej przez załogę robotniczą fabryki Węla w Warszawie. Na pokład statku przybyło 10 przodowników pracy, którzy przywieźli załogę Batorego adres do pracowników Węla w Warszawie, podkreślając łączność marynarzy z pracującymi w kraju, ich wspólny trud przy odbudowie

Polski Ludowej. Adres ten, ilustruje w zdjęciach odbudowę i produkcję fabryki Węla.

Delegatów fabryki Węla i zaproszonych gości powitał z ramienia dyrekcji Linii Żeglugowych Gdynia — Ameryka ob. Tepper. W imieniu załogi przemówił ob. Kijanczuk, który dziękował pracownikom Węla za chęć nawiązania bliższego kontaktu z marynarzami.

Przemawiając w imieniu dowódcy statku kpt. Maisner zaznaczył, że świadomość tego, że ktoś myśli o marynarzach, że ktoś interesuje się ich pracą i przeżyciami, będzie dla załogi „Batorego” podczas podróży na oceanach niezwykle cenną i pomocną w pracy.

Następnie przemówił przedstawiciel OKZZ tow. Dobrzyński, a po nim załogę delegatów pracowników Węla ob. Jabłoński. Podkreślił on, że robotnicy Węla, podobnie jak wszyscy pracownicy w kraju, żywo interesują się pracą i rozwojem polskiej floty handlowej. Nawiązanie bezpośredniego kontaktu umożliwi bliższe poznanie spraw morskich i zachęci nie jednego do pracy na morzu, lub dla morza.

Żegluga na Wiśle
w przededniu kampanii cukrowniczej

Gdański Oddział Polskiej Żeglugi na Wiśle przygotowuje się do sezonu buraczanego. W tym celu użyte zostaną statki: „Wisłoka”, zajęty obecnie przy pracach portowych, „Złota Wąw”, który znajduje się w remoncie i w tych dniach opuszcza warsztaty oraz motorówka „Nieszawa”. Jest ona w chwili obecnej na Kanale Warmińskim, gdzie wykorzystuje się ją do holowania drzewa.

Buraki cukrowe będzie się przewozić z rejonu Wisły Elbląskiej rzeką Tugai i Świętą do cukrowni w No-

KURSY JEZYKA ROSYJSKIEGO

Towarzystwo Przyjaźni Polsko — Radzieckiej w Gdańsku, przyjmując zapisy na kursy języka rosyjskiego dla początkujących i zaawansowanych.

Kandydaci mogą się zgłaszać codziennie od godz. 10 do 17 w biurze oddziału miejskiego, Wrzeszcz, al. Rokossowskiego 22 (pokój Nr 6).

Wykłady rozpoczną się 15 października br.

DO WSZYSTKICH KÓŁ TPPR
W GDAŃSKU

Zarząd oddziału miejskiego TPPR w Gdańsku, komunikuje, że od 22 do 5 października br. odbędzie się we Wrocławiu III ogólnokrajowy zjazd delegatów TPPR.

W związku z tym, termin odprawy miesięcznej przedstawicieli kół TPPR przesuwamy na 8 października br. ze względu na rozpoczęcie „Miesiąca Pogłębień Przyjaźni Polsko — Radzieckiej”. Wszyscy prezesi, sekretarze i skarbnicy kół TPPR powinni bezwzględnie przybyć na powyższe

zebranie, które rozpocznie się o godz. 18 w lokalu Towarzystwa we Wrzeszczu, ul. Rokossowskiego 23.

ZEBRANIE SD W SÓPOCIE

W środę dnia 29 bm. o godz. 19 odbędzie się w lokalu Stronnictwa Demokratycznego w Sopocie przy ul. Kościuszki 16 ogólne zebranie członków, na którym zostanie wygłoszony referat pt. Rola kupiectwa w szeregach Stronnictwa Demokratycznego.

OBROTU NA TARGOWISKU
ZWIERZĘCYM W GDYNI

W ostatnich dniach wzrastają obroty na targowisku w Gdyni. W dniu 24 bm. na targowisko dostarczono 269 świń, 83 szt. bydła, 10 cieląt i 15 owiec.

NA ODBUDOWĘ WARSZAWY

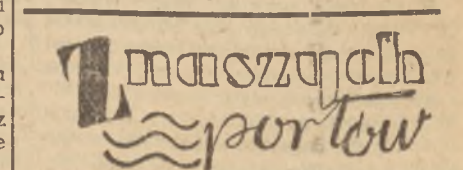
Robotnicy i pracownicy państwowe go przedsiębiorstwa robót inżynierskich — morskich w Gdańsku na wyspie Holm postanowili poświęcić dodatkowo — 8-godzinny dzień pracy i używane z tego tytułu pieniądze przeznaczyć na rzecz Społecznego Funduszu Odbudowy Stolicy.

WIEC MŁODZIEŻY SP

25 bm. na stadionie miejskim we Wrzeszczu odbył się wiec młodzieży gdańskiej, zrzeszonej w Służbie Polsce, która zaprzestawała przeciwko wyrokowi śmierci wydanemu przez faszystów hiszpańskich na 44 działaczy demokratycznych.

PRZED MIESIĄCEM POGŁĘBIENIA
PRZYJAŹNI
POLSKO — RADZIECKIEJ

W dniu dzisiejszym w lokalu zarządu oddziału wojewódzkiego TPPR w Gdańsku odbędzie się pod przewodnictwem prezesa zarządu tow. inż. Złaski zebranie organizacyjne wojewódzkiego komitetu Miesiąca Pogłębień Przyjaźni Polsko — Radzieckiej. W zebraniu wezmą udział przedstawiciele różnych instytucji.

RUCH STATKÓW

W ostatnich dniach zwiększyła się ilość statków wchodzących do portów Gdańska i Gdyni. 25 i 26 bm. do Gdyni weszło 6 a wyszło 9, 26 bm. do portu w Gdyni weszło 14, wyszło zaś 7. Do Gdańska 25 i 26 bm. weszło po 6 statków, a wyszło w każdym dniu 8.

WIELKI ŁADUNEK ROPY

Tankowiec norweski „Bauerregard” przybył w dniu 26 bm. do Gdańska przywożąc z portu Abadan 12.872 tony ropy naftowej.

W tym samym dniu z portu gdańskiego włoski statek „Tergeste” zabral do Genui 5.600 ton węgla. Ub. dnia polski statek „Kutno” zabral z Gdańska do Belgii 2.880 t. węgla. Port gdański oczekuje przybycia dalszych ładunków koni duńskich, które nadejdą w tych dniach.

CO EKSPORTOWALIŚMY

Szwedzki statek „Aakershutz” zabral z Gdyni do Oslo 933 tony łupku szamotowego. Polski statek „Ślask” odszedł przez Hamburg do Antwerpi zabierając 760 ton różnej drobnicy.

ŁADUNKI POLSKICH STATKÓW

Polski statek „Olsztyn”, który przybył do Gdyni 25 bm., przywiózł z Anglii 2.245 ton bawłny. „Kraaków” przywiózł do Gdyni 49 samochodów ciężarowych.

POWRACAJĄ TRAWLERY

26 bm. do Gdyni wróciły z połowu na Morzu Północnym dwa trawlerzy. „Lawica” przywoziła 4 t. śledzi i makreli, a „Podlasie” 82 t. śledzi.

Dodatkowa rejestracja
kart odzieżowych w Gdyni

Wydział Aprobacji Przemysłu i Handlu Zarządu Miejskiego m. Gdyni podaje do wiadomości, że na zachodzie zarządzenia Ministerstwa Aprobacji z dnia 3. IX. 48 r. w okresie od 1 do 30 października br. będzie przeprowadzona dodatkowa rejestracja kart odzieżowych na wełnę, obuwie i bawełnę, osobno na każdy asortyment.

Rejestracja w powiatowych rozdzielnicach odbywać się będzie na podstawie zaświadczeń, wydanych przez Wydział Aprob. Przem. i Handlu Zarządu Miejskiego, pokój Nr 72, zainteresowanym osobom, po złożeniu przez nich swych uprawnień wymienionych w ogłoszeniu Gdańskiego Urzędu Wojewódzkiego w „Głosie Wybrzeża” w numerze z dnia 24 września br. Zaświadczenia będą wydawane w okresie od 1 DO 15 PAŹDZIERNIKA BR. i w tym też czasie będą zgłaszającym się udzielane wszelkie wyjaśnienia.

Próbne połowy
w rejonie Kołobrzegu

Kuter badawczy Morskiego Instytutu Rybackiego Ewa II przeprowadza połowy próbne w rejonie Kołobrzegu. Stwierdzono, że bardziej opłaca się wypływać na morze na 2-dniowe rejsy, gdyż zaoszczędza to kosztów dojazdu na łowiska. Wydajność głębi Bornholmskiej, odnośnie połowów dorsza, wydatnie się zmniejszyła w zestawieniu z okresem przedwojennym. Ponadto na północy — wschód od głębi jest teren niezalecony dla połowów, gdyż znajdują się tam zatopione materiały wojenne parzące — żrące.

W odległości 35 mil. morsk. od Kołobrzegu i nieco bliżej połowy dają dobre rezultaty. Spotyka się tam kutry niemieckie, łowiące przez kilka dni z rzędu. Kutry te posiadają na pokładzie urządzenia do wyrobu konserw i małe zamrażalnice. Spotkać w tych okolicach można również rybaków duńskich łowiących śledzie.

Połowy naszych rybaków w ostatnich miesiącach w rejonie kołobrzegskim były rentowne i nie ustępowały połowom gdańskim, (k)

TEATRY — KINA — RADIO

TEATR Y	Gdańsk	„Światowid” — 7.05 — Przeglad prasy stoczniowej. 7.20 — Audycja dla kobiet — lok. 7.30 — Muzyka. 8.20 — „Anna Proletariuszka”. 8.55 — Informacje ogólnopolskie. 12.04 — Dzieńnik polski. 12.20 — Muzyka. 12.25 — Antoni Dworzak — Kwartet smyczkowy. 12.45 — Audycja dla wsi. 13.00 — Koncert rozrywkowy. 13.45 — „Piłot Czajkowski”. 14.30 — Na Wybrzeżu. 14.40 — 14.50 — Prognoza pogody, inf. miejsc. — lok. 14.50 — 15.20 — „Kalejdoskop muzyczny”. 15.20 — 15.30 — Przeglad kulturalny. 15.30 — Audycja dla dzieci. 15.50 — Skrzynka ogólna. 16.00 — Dziennik popołudniowy. 16.20 — Odbudowa Uniwersytetu Warszawskiego” pog. 17.00 „Kulisi” słuchowisko. 17.45 — „Gromy w szachy”. 18.00 „Młoi Wystawa Ziem Odzyskanych”. 18.05 — „U lubione melodie”. 18.45 „Jak zostalem pisarzem”. 19.00 — felieton. 19.00 — 19.30 — Recital fortepianowy. 19.30 — „Emancypantki”. 19.45 — Hans Brahm — IV symfonia. 20.35 — Pieśni polskie. 21.00 — Dziennik wieczorny. 21.40 — W rocznicę I. Międzynarodówki — pogadanki. 21.50 — Skrzynka techniczna. 22.00 — Muzyka taneczna. 22.45 — Codzienny przegląd wydarzeń — lok. 22.45 — Muzyka — lok. 23.00 O-Tomur i jego bajka.
Teatr Miejski we Wrzeszczu — Nieczynny.	Gdańsk — „Światowid” — 7.05 — Przeglad prasy stoczniowej. 7.20 — Audycja dla kobiet — lok. 7.30 — Muzyka. 8.20 — „Anna Proletariuszka”. 8.55 — Informacje ogólnopolskie. 12.04 — Dzieńnik polski. 12.20 — Muzyka. 12.25 — Antoni Dworzak — Kwartet smyczkowy. 12.45 — Audycja dla wsi. 13.00 — Koncert rozrywkowy. 13.45 — „Piłot Czajkowski”. 14.30 — Na Wybrzeżu. 14.40 — 14.50 — Prognoza pogody, inf. miejsc. — lok. 14.50 — 15.20 — „Kalejdoskop muzyczny”. 15.20 — 15.30 — Przeglad kulturalny. 15.30 — Audycja dla dzieci. 15.50 — Skrzynka ogólna. 16.00 — Dziennik popołudniowy. 16.20 — Odbudowa Uniwersytetu Warszawskiego” pog. 17.00 „Kulisi” słuchowisko. 17.45 — „Gromy w szachy”. 18.00 „Młoi Wystawa Ziem Odzyskanych”. 18.05 — „U lubione melodie”. 18.45 „Jak zostalem pisarzem”. 19.00 — felieton. 19.00 — 19.30 — Recital fortepianowy. 19.30 — „Emancypantki”. 19.45 — Hans Brahm — IV symfonia. 20.35 — Pieśni polskie. 21.00 — Dziennik wieczorny. 21.40 — W rocznicę I. Międzynarodówki — pogadanki. 21.50 — Skrzynka techniczna. 22.00 — Muzyka taneczna. 22.45 — Codzienny przegląd wydarzeń — lok. 22.45 — Muzyka — lok. 23.00 O-Tomur i jego bajka.	Teatr „Fregata” — 7.20 — 7.30 — 7.40 — 7.50 — 8.00 — 8.10 — 8.20 — 8.30 — 8.40 — 8.50 — 9.00 — 9.10 — 9.20 — 9.30 — 9.40 — 9.50 — 10.00 — 10.10 — 10.20 — 10.30 — 10.40 — 10.50 — 11.00 — 11.10 — 11.20 — 11.30 — 11.40 — 11.50 — 12.00 — 12.10 — 12.20 — 12.30 — 12.40 — 12.50 — 13.00 — 13.10 — 13.20 — 13.30 — 13.40 — 13.50 — 14.00 — 14.10 — 14.20 — 14.30 — 14.40 — 14.50 — 15.00 — 15.10 — 15.20 — 15.30 — 15.40 — 15.50 — 16.00 — 16.10 — 16.20 — 16.30 — 16.40 — 16.50 — 17.00 — 17.10 — 17.20 — 17.30 — 17.40 — 17.50 — 18.00 — 18.10 — 18.20 — 18.30 — 18.40 — 18.50 — 19.00 — 19.10 — 19.20 — 19.30 — 19.40 — 19.50 — 20.00 — 20.10 — 20.20 — 20.30 — 20.40 — 20.50 — 21.00 — 21.10 — 21.20 — 21.30 — 21.40 — 21.50 — 22.00 — 22.10 — 22.20 — 22.30 — 22.40 — 22.50 — 23.00 — 23.10 — 23.20 — 23.30 — 23.40 — 23.50 — 24.00 — 24.10 — 24.20 — 24.30 — 24.40 — 24.50 — 25.00 — 25.10 — 25.20 — 25.30 — 25.40 — 25.50 — 26.00 — 26.10 — 26.20 — 26.30 — 26.40 — 26.50 — 27.00 — 27.10 — 27.20 — 27.30 — 27.40 — 27.50 — 28.00 — 28.10 — 28.20 — 28.30 — 28.40 — 28.50 — 29.00 — 29.10 — 29.20 — 29.30 — 29.40 — 29.50 — 30.00 — 30.10 — 30.20 — 30.30 — 30.40 — 30.50 — 31.00 — 31.10 — 31.20 — 31.30 — 31.40 — 31.50 — 32.00 — 32.10 — 32.20 — 32.30 — 32.40 — 32.50 — 33.00 — 33.10 — 33.20 — 33.30 — 33.40 — 33.50 — 34.00 — 34.10 — 34.20 — 34.30 — 34.40 — 34.50 — 35.00 — 35.10 — 35.20 — 35.30 — 35.40 — 35.50 — 36.00 — 36.10 — 36.20 — 36.30 — 36.40 — 36.50 — 37.00 — 37.10 — 37.20 — 37.30 — 37.40 — 37.50 — 38.00 — 38.10 — 38.20 — 38.30 — 38.40 — 38.50 — 39.00 — 39.10 — 39.20 — 39.30 — 39.40 — 39.50 — 40.00 — 40.10 — 40.20 — 40.30 — 40.40 — 40.50 — 41.00 — 41.10 — 41.20 — 41.30 — 41.40 — 41.50 — 42.00 — 42.10 — 42.20 — 42.30 — 42.40 — 42.50 — 43.00 — 43.10 — 43.20 — 43.30 — 43.40 — 43.50 — 44.00 — 44.10 — 44.20 — 44.30 — 44.40 — 44.50 — 45.00 — 45.10 — 45.20 — 45.30 — 45.40 — 45.50 — 46.00 — 46.10 — 46.20 — 46.30 — 46.40 — 46.50 — 47.00 — 47.10 — 47.20 — 47.30 — 47.40 — 47.50 — 48.00 — 48.10 — 48.20 — 48.30 — 48.40 — 48.50 — 49.00 — 49.10 — 49.20 — 49.30 — 49.40 — 49.50 — 50.00 — 50.10 — 50.20 — 50.30 — 50.40 — 50.50 — 51.00 — 51.10 — 51.20 — 51.30 — 51.40 — 51.50 — 52.00 — 52.10 — 52.20 — 52.30 — 52.40 — 52.50 — 53.00 — 53.10 — 53.20 — 53.30 — 53.40 — 53.50 — 54.00 — 54.10 — 54.20 — 54.30 — 54.40 — 54.50 — 55.00 — 55.10 — 55.20 — 55.30 — 55.40 — 55.50 — 56.00 — 56.10 — 56.20 — 56.30 — 56.40 — 56.50 — 57.00 — 57.10 — 57.20 — 57.30 — 57.40 — 57.50 — 58.00 — 58.10 — 58.20 — 58.30 — 58.40 — 58.50 — 59.00 — 59.10 — 59.20 — 59.30 — 59.40 — 59.50 — 60.00 — 60.10 — 60.20 — 60.30 — 60.40 — 60.50 — 61.00 — 61.10 — 61.20 — 61.30 — 61.40 — 61.50 — 62.00 — 62.10 — 62.20 — 62.30 — 62.40 — 62.50 — 63.00 — 63.10 — 63.20 — 63.30 — 63.40 — 63.50 — 64.00 — 64.10 — 64.20 — 64.30 — 64.40 — 64.50 — 65.00 — 65.10 — 65.20 — 65.30 — 65.40 — 65.50 — 66.00 — 66.10 — 66.20 — 66.30 — 66.40 — 66.50 — 67.00 — 67.10 — 67.20 — 67.30 — 67.40 — 67.50 — 68.00 — 68.10 — 68.20 — 68.30 — 68.40 — 68.50 — 69.00 — 69.10 — 69.20 — 69.30 — 69.40 — 69.50 — 70.00 — 70.10 — 70.20 — 70.30 — 70.40 — 70.50 — 71.00 — 71.10 — 71.20 — 71.30 — 71.40 — 71.50 — 72.00 — 72.10 — 72.20 — 72.30 — 72.40 — 72.50 — 73.00 — 73.10 — 73.20 — 73.30 — 73.40 — 73.50 — 74.00 — 74.10 — 74.20 — 74.30 — 74.40 — 74.50 — 75.00 — 75.10 — 75.20 — 75.30 — 75.40 — 75.50 — 76.00 — 76.10 — 76.20 — 76.30 — 76.40 — 76.50 — 77.00 — 77.10 — 77.20 — 77.30 — 77.40 — 77.50 — 78.00 — 78.10 — 78.20 — 78.30 — 78.40 — 78.50 — 79.00 — 79.10 — 79.20 — 79.30 — 79.40 — 79.50 — 80.00 — 80.10 — 80.20 — 80.30 — 80.40 — 80.50 — 81.00 — 81.10 — 81.20 — 81.30 — 81.40 — 81.50 — 82.00 — 82.10 — 82.20 — 82.30 — 82.40 — 82.50 — 83.00 — 83.10 — 83.20 — 83.30 — 83.40 — 83.50 — 84.00 — 84.10 — 84.20 — 84.30 — 84.40 — 84.50 — 85.00 — 85.10 — 85.20 — 85.30 — 85.40 — 85.50 — 86.00 — 86.10 — 86.20 — 86.30 — 86.40 — 86.50 — 87.00 — 87.10 — 87.20 — 87.30 — 87.40 — 87.50 — 88.00 — 88.10 — 88.20 — 88.30 — 88.40 — 88.50 — 89.00 — 89.10 — 89.20 — 89.30 — 89.40 — 89.50 — 90.00 — 90.10 — 90.20 — 90.30 — 90.40 — 90.50 — 91.00 — 91.10 — 91.20 — 91.30 — 91.40 — 91.50 — 92.00 — 92.10 — 92.20 — 92.30 — 92.40 — 92.50 — 93.00 — 93.10 — 93.20 — 93.30 — 93.40 — 93.50 — 94.00 — 94.10 — 94.20 — 94.30 — 94.40 — 94.50 — 95.00 — 95.10 — 95.20 — 95.30 — 95.40 — 95.50 — 96.00 — 96.10 — 96.20 — 96.30 — 96.40 — 96.50 — 97.00 — 97.10 — 97.20 — 97.30 — 97.40 — 97.50 — 98.00 — 98.10 — 98.20 — 98.30 — 98.40 — 98.50 — 99.00 — 99.10 — 99.20 — 99.30 — 99.40 — 99.50 — 100.00 — 100.10 — 100.20 — 100.30 — 100.40 — 100.50 — 101.00 — 101.10 — 101.20 — 101.30 — 101.40 — 101.50 — 102.00 — 102.10 — 102.20 — 102.30 — 102.40 — 102.50 — 103.00 — 103.10 — 103.20 — 103.30 — 103.40 — 103.50 — 104.00 — 104.10 — 104.20 — 104.30 — 104.40 — 104.50 — 105.00 — 105.10 — 105.20 — 105.30 — 105.40 — 105.50 — 106.00 — 106.10 — 106.20 — 106.30 — 106.40 — 106.50 — 107.00 — 107.10 — 107.20 — 107.30 — 107.40 — 107.50 — 108.00 — 108.10 — 108.20 — 108.30 — 108.40 — 108.50 — 109.00 — 109.10 — 109.20 — 109.30 — 109.40 — 109.50 — 110.00 — 110.10 — 110.20 — 110.30 — 110.40 — 110.50 — 111.00 — 111.10 — 111.20 — 111.30 — 111.40 — 111.50 — 1

Mecz zgromadził 40.000 widzów.